19 Ἰανουαρίου 2025
Κυριακὴ ιβ΄ Λουκᾶ

Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου
Ἀρσενίου Κερκύρας
Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ (†23.6.1444)
Μακαρίου ὁσίου ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου

Ἦχος πλ.Α΄ - Ἑωθινὸν Η΄

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.α΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ἦχος πλ.α΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθών, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν ἁγίων μακάριε.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ᾽ ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν, ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, θεοφόρε δυσώπησον.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταγλαϊσθείς, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας
ψαλμός 92

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.α΄

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν· φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ᾅδου κάθοδος, φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Μακαρίου ὁσίου

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Μακάριε, νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον και, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Μακαρίου ὁσίου

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Μακάριε, νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα. Λῃστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε, ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ᾅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηται... Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.α΄

Ἀγγελικῇ δράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.α΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ᾄδω σοι Σωτήρ μου. Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε· ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία· ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (β′)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.489#

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 20:11-18

Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 11 Μαρία εἱστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω· 12 ὡς οὖν ἔκλαιε,
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ
κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ
ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν
αὐτόν. 14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ
ᾔδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. 15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη,
δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ
ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. 16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει
αὐτῷ· Ραββουνί, (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε). 17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω
γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς·
Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. 18
Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον,
καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I | Γεωργίου Πρωγάκη II | Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.α΄

«Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἤγειράς με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλιθείς, ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ, ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας μύρῳ με εὐωδίασας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Χοροὶ Ἰσραὴλ

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις, πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῷζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανιερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος, ἀμεταστρεπτί, ταύτην παμμάκαρ διήνυσας, ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄχρονον υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι᾽ ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους ἁγνὴ γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως, ᾧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανοπλίᾳ, περιφραξάμενος ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ, καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, θεοφόρε τῶν ὑπέρ, φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἵνα τῷ Θεῷ μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσομιλήσῃς ἐπ᾽ἔρημον, κατοικῆσαι πάτερ προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ κατεσκήνωσεν.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

ἦχος α΄

Ἀσκήσεως πυρί, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, σοφὲ δοκιμασθείς, ὀβρυζότερος ὤφθης· διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια· ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· χάριν ἔλεος, καὶ ἵλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν πάτερ αἴτησαι.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.α΄

«Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι. Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν ἀγαθέ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μου προσίεσαι, κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ δ΄

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω πάτερ, σὺν τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνεδύσω δέ, τὸν καινούμενον, κατὰ Χριστόν πανσεβάσμιε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου πάτερ, οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ δεσπότῃ ὡραιότατον, πρὸς ὃν ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν, ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγαζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν Ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ δικαιοσύνην τε, καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῖν, τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ε΄

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναπετάσας ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανάς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἤμβλυνας ἀεὶ τῷ θείῳ νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Κατακοσμήσας ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, νομοθετοῦντα τοῖς πάσιν ἁγνείαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.α΄

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης, δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἅδην, δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορᾷ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς παρθένος μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ς΄

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας, θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασῴζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι᾽ ἧς τῆς ἀφράστου, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ᾽ ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐῤῥύσω φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ ιθ΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀναχωρητοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.
Γῆν μακάρων λάχον ἐννεακαιδεκάτῃ Μακάριοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφρασίας.

Ψεύδει σοφῷ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,
Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἔχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία·
Καλῶ γάρ, ὡς σύ, τοὺς Ἀποστόλους πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ θαύματος, ὅτε ὁ μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς ὀρθοδόξοις.

Πῶς οὐκ ἄν ᾖρε Βασίλειε τὰς πύλας
Μέγας Ναός σοι Ναῷ τῷ ἐμψυχῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας.

Κοσμήσας Ἀρσένιος ἡμῖν τὸν θρόνον,
Νῦν πρὸς τὸν αἰθέριον ἀπέβη πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ Γαλησιώτου τοῦ ὁμολογητοῦ, διαλάμψαντος ἐν ἔτει 1250.

Κτείνει Δαυὶδ μὲν ἀλλόφυλον σφενδόνῃ,
Κτείνει δὲ Μελέτιος Αὐσόνων πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας μονομάχου καὶ ὑπερμάχου φύλακος.

Κρατεῖ μὲν Ἄτλας μυθικῶς ὤμοις πόλον,
Κρατεῖ δ' ἀληθῶς Μᾶρκος Ὀρθοδοξίαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ'

ἦχος πλ.α'

«Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, πανάμωμε τέτοκας, Θεῷ ὃν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρί

ἦχος δ'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ροπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητός εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὅ περ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογημένος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.α΄

«Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον, δύο θελήσεις· δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τοῦ παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἅδης, Χριστὲ καταγέλαστος γεγονώς, ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ η΄

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανας, κόσμῳ τεθανάτωσαι, καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵλεων γενέσθαι θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, τούτοις αἰτούμενος· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτῳ, προσέχων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανακλώμενον, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ᾽ ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων ὅσιε, ἕως κατέλαβες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ᾽

ἦχος πλ.α᾽

«Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς, μόνος ἁμαρτίας δέ, μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεορρήτῳ αἵματι, κενωθέντι δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἁγνή, κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ᾽ ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν, ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ θ᾽

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι ἦχος δ᾽

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δάκρυσι μέν, τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ πάτερ θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδυτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, ἀΐδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο, ἔνθα χορεύων, σὺν ἀγγέλοις περὶ τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο πάτερ παμμακάριστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Νόμον πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν κτίσιν θείᾳ δόξῃ, καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος γ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σύντομος — Ἀργὴ — Σύντομος — Ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… — Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον η΄

Δύο ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα, κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἐξαποστειλάριον ὁσίου Μακαρίου

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

ἦχος γ΄

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

Αἶνοι

ἦχος πλ.α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἀθανασίου Καραμάνη	Πέτρου Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Γαβριήλ Κουντιάδου Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι᾽ ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι᾽ ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ λῃστῇ παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε, κρῦψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὦ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρῦψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ᾽ ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς ἀποστόλοις τὴν ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν η΄

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ᾽ ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἀλλ᾽ ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ᾽ ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,

ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.α	Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.α΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.α΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ ἀ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6
λ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
K υ ρι ε ε ε λε ε η σον
6
λ
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
Δ
ϩ
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
ϩ
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον
π
q
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ν
ϩ
NH
C οι Κυ ρι ε
ν
ϩ
NH
λ μην
Δ
ϩ

ἕτερα

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α′ — ἦχος β′

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′ — ἦχος β′

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.
Ἀντίφωνον γ′	ἦχος πλ.α′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Εἰσοδικὸν

ἦχος β′

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου | Ἀγαθονίκου Λαζόγλου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Μακαρίου ὁσίου

ἦχος α΄

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Μακάριε, νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β′		πλ.α′
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κυριακοῦ Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος - Κυριακῆς κθ'

Προκείμενον. Ἦχος πλ.α′.

Πρόσχωμεν

∴ Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 11:8

∴ Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. 11:2

Σοφία

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:4-11

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, [4] ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε
ἐν δόξῃ. [5] Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία· [6] δι᾽ ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· [7] ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς. [8] Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν,
αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. [9] Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, [10] καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον
εἰς ἐπίγνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· [11] ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος,
περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν
πᾶσι Χριστός.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

τὸ τέλος

∴ Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. 88:2

∴ Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. 88:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 17:12-19
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν. 13Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. 15Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· 16καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. 17Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; 18Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; 19Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	596	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙΙ
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	385	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	167	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	253	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
318	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	318	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙΙ
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
504	Γαβριὴλ Κουντιάδου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
263	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
361	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Ψάχου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙΙ

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

395	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους	445	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
346	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	311	Βασιλείου Νικολαΐδη
274	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	203	Γεωργίου Καρακάση
510	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	138	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
384	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	240	Γεωργίου Τσατσαρώνη
461	Πέτρου Βυζαντίου	243	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
556	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	289	Ἀθανασίου Καραμάνη
470	Θεοδώρου Φωκαέως	288	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου — Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄ — ἦχος πλ.α΄

Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείκῇ

σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.193*

α τευ θυν θη η η η η τω ω η η προ

η η η η η η η η χη η η η η ευ ε σο ο ο ο οι

ι ι ι ι σι υ υ υ υ θυ ο ο ο ο ο ο ο μου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ρι ε ε ε ε σπε ε ι ι ι ι ι

α α α α εισ η η η η η η ι νη

α α α α ε ω ω ω πι ι ι ο ο ο ο ον

μα α α α εν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ρω ι ι ι ι ι χει ι ι ι ι ω ω ω ω τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χει ι ι ρω ω ω ω ω τω ων χει ι ι ω ω ω

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.121*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.209#

Κ
υ ρι ι ε Ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε εισ
α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ο ον μου Κυ υ ρι
ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο
ος σε εισ α α α α κου σο ον μου ου προ ο ο σχες
τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου
εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε εισ α
κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε
Κ
α τευ θυν θη τω η προ ο ο οσ ε ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο
ο ο ον σου επ αρ σις τω ω ω ων χει ρω ω ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.74*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ἠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β161*

ξα χρα ε ε χε ε ε Κυ ρι ε υ ρι ι ι ε

σο χου α α α α σε εισ ος ο προ α

ης η η τη η φω ω νη η η χε ες προσ ου μου ον

δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι

αι με ε προ ο ος σε εισ α χου σο ον μου Κυ υ ρι

ε ε ε ε

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου

ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον σου

ε παρ σις των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε

σπε ε ρι ι νη εισ α χου σο ον μου Κυ υ ρι ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.122*

των
Π
αι δευ σει με δι ι χαι ος εν ε λε ει
χαι ε λεγ ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την χε φα λη ην μου
Ο
τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
χρι ται αυ των
λ
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον A α δην

Ο

τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

Φ

υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π

ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є
χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є
ν τω εχ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου
Є
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουχ η ην ο ε πι γι νω σχων με
Λ
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε ε
στιν ο εχ ζη των την ψυ χην μου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.210#

Μη εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων
αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των χα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυ των

λ χου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη

σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

χρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ν' ῃ σου

ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ν' ῃ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β162*

χαι ου μη συν δυ α σω με τα των εχ λε χτων αυ

των

Π

αι δευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα

λη ην μου

Ο

τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι χρι ται αυ των

λ

κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν

θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Θ κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε

λω

Θ ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.125*

του δο ξα ζο μεν σε ε μο νο ο ο γε νες
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα α πο δω ω ω ως μοι
Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η
η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α αρ χο ον
τες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ υ λαι
ο δυ υ υ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ
ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε
γων τοις εν δε σμοι οις ε εξ ε ε ελ θε ε ε ε

τε χαι τοις εν τω σχο τει α να χα λυ υ πτε σθε
χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα χου σον τη ης φω νη η η ης μου
ε ε ε γα α α θα α α α αυ μα ο των α
ο ο ρα τω ων χτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι
αν σαρ κι πα θων α νε ε στη ο ο α α θα α α
α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι των ε θνω ων
του τον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη
γαρ αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α ε εκ πλα α α νη

Στιχηρά Ἀνατολικά

της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α
α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι
Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ εκ
νε χρων α να α στα α αν τος κο ο σμος εκ πλα α α
νης σε ε σω ω σται χαι αι ρει χο ρο ος α αγ

γε ε ε λων φε ε ευ γει ει δαι μο ο ο

νων πλα α α α νη Α δαμ πε σων α νι ι στα α

ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η ται

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ο ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει ει

ει ει πα α α α τε ο τι η η μων χοι οι μω ω
με ε ε νων εχ του μνη μει ει ου ε συ λη η η
θη ο ο νε ε ε χρος τις ει δε τις η χου σε νε
χρον χλα πε ε εν τα α πο ο τε μα λι στα ε σμυρ
νι σμε ε ε νο ο ον χαι αι γυ υ υ μνον χα τα
λι πον τα χαι εν τω ω τα φω τα εν τα α φι
α α α α αυ του μη πλα να σθε I ου ου δαι αι αι
οι μα θε τε τα ας ρη η σεις τω ων προ ο φη τω
ω ων χαι γνω ω ω ω ω τε ο τι αυ τος ε στι ι
ιν α α λη η θως ο λυ τρω της του χο ο σμου χαι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιμάταριον 1905 σ.214#

ας η ημ βλυ υ υ νας χαι ε ε σω ω ω
σας η η μας εκ των πυ λω ω ων του θα να
α α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε
ες
Є με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι
Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η
η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι α α αρ
χον τε ες του α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ

υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ

ο βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε

ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ε ξε ε ε ε ελ θε ε

ε ε τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ υ

πτε ε σθε

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α α κου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου

Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων κτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ κι πα α θων

Στιχηρά Ἀνατολικά

σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω
α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει
των αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α σαρ κο
ο ος λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε
χρι ις α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε
κει σε σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το
φως της α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει
ξα α α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο
ξα α σοι
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ
εκ νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος α αγ γε ε λων φε
ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α α νη Α δαμ
πε σων αν ι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη
ηρ γη η ται
Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
Ο ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την
ε γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η μων κοι
μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη
η η θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε
νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.75*

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι

ι ι ι σου

Δι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι στε δι

ι α βο ο λον η η η η η σχυ υ υ υ νας και

δι α της α να στα σε ω ω ω ως σου το

χε ε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι ας ημ βλυ

υ υ νας και ε ε σω ω σα ας η μα α ας

εκ των πυ λω ω ων του θα να α α α του δο

ξα ζο μεν σε Μο νο γε ε νες

Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

Ο

την α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω ω

ω ω πων ως προ βα α α τον ε πι σφα γη η ην η η

η η χθη ε ε ε ε ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι

α α αρ χον τε ες του α α α α δου και ε

πη η ηρ θη η η σαν πυ υ υ λαι ο δυ υ νη η η

η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ ο βα σι λευς της δο ο

ο ο ξη ης Χρι στος λε ε ε γων τοις εν δε σμοις ε

ε ξε ε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο

τει α να κα α λυ υ υ υ πτε σθε

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ειστ α α α χου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου

Μ ε ε ε ε ε γα α α θα α α αυ μα ο των

α ο ρα τω ων χτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν

σαρ κι ι πα α α θω ω ων α νε ε στη

ο α θα α α α να α α α τος δευ τε πα τρι

αι αι αι αι τω ων ε θνων του ου ου τον προσ κυ νη

η η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευ σπλα

αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ σθε ε ε

εν τες εν τρι σιν υ πο στα α σε σιν ε ε ε ε

να α Θε ον υ μνειν με ε μα θη η η η

κα μεν

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη η ην τη ης δε η η σε ω ω

ω ως μου

σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ε ρω ω φω τι ι ι τω ε πι

τε λει των αι ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α α

σα α αρ κο ο ος λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο

ο σμω χαι με ε χρι ις α δου ου χα α τελ θο ο

ο ον τι χαι το ε χει σε σχο ο τος λυ υ σα

αν τι χαι το φως της α να στα σε ε ε ως τοις ε ε θνε

σι δει ξα αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα σοι

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στον δο ξο λο

γη σω ω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α να στα αν τος

χο ο ο σμος εκ πλα α νης σε σω ω ω σται χαι αι ρει
χο ρο ος α αγ γε ε λων φε ε ευ γει δαι μο νω ων
πλα α α α νη Α δαμ πε σων α νι στα α
ται δι α α βο λο ος κα τη η ηρ γη ται
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
Οι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα ρα α
νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε ερ σιν και λα

βε τε αρ γυ υ ρι α α και ει ει ει ει ει πα α α α

τε π/q ο τι η μω ων κοι μω ω με νων π/q εκ του μνη

μει ου ε συ λη η η θη ο νε ε ε κρος π/q τις ει δε

τις η κου σε νε κρον κλα πε ε ε εν τα α πο τε χ/q μα λι

στα ε σμυρ νι σμε ε ε νο ο ον και γυ υ υ μνον π/q

κα τα λι πον τα και εν τω ω τα φω π/q τα εν τα

α φι α α α αυ του π/q μη πλα να σθε I ου ου δαι

αι αι αι οι χ/q μα θε τε τας ρη η σεις τω ων προ ο φη

τω ω ων και γνω ω ω ω τε π/q ο ο τι αυ τος ε

στι ι ι ιν α α λη θω ω ως χ/q ο λυ τρω τη ης

Δοξαστικὸν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.284/282*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.130*

ν τη Ε ρυ υ θρα θα α λα α α α ασ
ση χ της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει κω
ων δι ι ε γρα α α α α φη η πο ο τε π
ε κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α
α α τος χ εν θα δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ πη ρε
τη ης του θα α α αυ μα α α α τος π το τε τον βυ
θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ χ νυν
δε τον Χ ρι στον ε ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η η η
Παρ θε ε ε ε νος η θα λα α ασ σα α π με τα
την πα ρο δον του Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.218#

e
ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση
της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει χων δι ι
ε γρα α α α φη η πο ο ο τε ε χει Μω
υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α
τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη
ης του θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον
βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α
ηλ νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο
ο ρως η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α
ασ σα α με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ

σύντομον

Ἦχος λ̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.4920*

αι ω νων α μην

Є ν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση της α πει ρο γα

μου νυμ φης ει χων δι ε γρα φη πο τε ε χει Μω υ σης

δι αι ρε τη ς του υ δα τος εν θα δε Γα βρι ηλ υ

πη ρε τη ς του θαυ μα τος το τε τον βυ θον ε πε

ζευ σεν α βρο χως Ισ ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη

σεν α σπο ρως η Παρ θε νος η θα λασ σα με τα την

πα ρο δον του Ισ ρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος

η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου ηλ

ε ε μει νεν α φθο ρος ο ων και προ ων και φα νεις

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.10*

ε χει ει ει Μω ω υ υ υ ση ης δι αι ρε ε

της του ου υ υ υ υ υ δα α α α τος χ̈q εν θα

α δε ε ε Γα α βρι η η η ηλ υ πη η ρε ε

ε ε της του ου θα α α του θα α αυ μα α τος πq

το τε ε τον βυ θον ε ε πε ε ζε ε ευ σεν α βρο

χω ως Ι ισ ρα α η ηλ χ̈q νυ υ υ υ υ υν δε ε

ε το ο ο ο ον Χρι ι ι ι στο ο ον ε γε

εν νη η η σε εν α α α σπο ο ρως η η η η

η Πα α α αρ θε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε νος πq η θα α α λα α α α α ια α α ασ

σα με τα α τη ην πα α ρο ο δον του ου ου ου

I ισ ρα α η η η ηλ ε ε ε ε μει νε εν α

α α α βα α α α α ια α α α τος η

α α α α α α με ε ε ε ε η α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε εμ πτος με τα την

χυ υ υ η η η η η σιν του Εμ μα α νου ου η ηλ

ε ε ε ε ε ε ε μει ει νε εν α α α α α α α

φθο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ων χαι

αι προ ο ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ων χαι αι αι

προ ο ων χαι φα νει εις ω ως α αν θρω ω ω πο ος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.81*

ε χει Μω υ σης δι αι ρε ε ε της του ου υ υ
υ δα α α α τος εν θα α δε ε ε Γα α βρι ι
ι ηλ υ πη η ρε ε τη ης του θα α α
α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν
α βρο ο χω ως Ι ισ ρα ηλ νυ υ υν δε τον
Χρι στον ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η
η Πα α αρ θε ε ε ε νος η θα α α α α λα α α
ασ σα με τα την πα ρο δο ον του ου Ι ισ
ρα ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος
η α μεμ πτος με τα την χυ η σιν του Εμ μα νου ηλ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.312

γρα α α α α φη η πο ο ο τε π q ε χει Μω
υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α
χ q τος εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε τη ης του θα α
α α αυ μα α α α τος π q το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ
σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ χ q νυν δε τον Χρι στον
ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η η Παρ θε
ε ε ε νος π q η θα λα α ασ σα α με τα την πα
ρο δον του ου Ισ ρα α ηλ χ q ε ε μει νε εν α
α α βα α α α τος χ q η α α α α α α α με ε
ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ιο

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ἠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β175*

δι χων ει ει ει ης φη υυμ ου νυ γα μου ρο πει α της

υ Μω χει ε τε ο ο πο η φη α α α γρα ε

α α α δα υ υ υ του ου ε της ε ρε αι δι σης

ε ε υ πη ρε ηλ ι ι βρι α α Γα ε δε θα εν τος

α α α τος α α αυ θα ου η ης τη ε

ον τε το τος α α α μα ε θον πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ βυ

α α σπο ο ρως σεν η η γεν νη στον ε Χρι τον δε υν υ νυ

με σα α λα ασ θα η νο ος ε ε θε Παρ η

ε ε ηλ α α ρα ισ Ι του ου δον ρο πα την τα

α α α η τος α α α βα α α α ε νε μει

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β295*

Θν τη Ε ρυ θρα θα λα ασ ση ν΄ ΐ της α πει ρο γα
μου Νυμ φης ει χων δι ε γρα φη πο τε χ΄ ϊ ε χει Μω υ σης
δι αι ρε της του υ δα τος χ΄ ϊ εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη
ρε ε ε της του θαυ μα τος χ΄ ϊ το τε τον βυ θον ε
πε ζευ σεν α βρο χως Ισ ρα ηλ ν΄ ΐ νυν δε τον Χρι στον ε γεν
νη σεν α σπο ρως η Παρ θε νος χ΄ ϊ η θα λα ασ σα με τα την
πα ρο δον του Ισ ρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος χ΄ ϊ η
α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου ηλ ε ε
μει νεν α φθο ρος χ΄ ϊ ο ω ων και προ ων ν΄ ΐ και φα
νεις ως ανθρω πος Θε ος ε λε η σον η μα α ας χ΄ ϊ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα
κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι
δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ̇ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.132*

C ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και των

ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α σμα των με

γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε δε ε

ξω δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος Κυ ρι

ος σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι η με ρος α νε

στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου νους α

φε σε ως πα σιν εξ ε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας

σαρ κι δε θα α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι

αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η

λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ τω εν δο

ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν φι λαν θρω πε

Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον

και τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως Θε ος χ q τον πα ρα δει σον α νοι οι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η
μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε γερ
σιν χ q δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων πα ρα δει ει
σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα
αγ χνος χ q
χ Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων χ q
Ο δι η μας σαρ κι πα α θος δε ξα με νος και

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ϥ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.493#

αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ υ λας τρι
η με ρος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η
μων
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου
νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη
ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω α
θα να σι αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε

η μας η λευ θε ρω σας χ ϥ συν α να στη σας σε αυ

τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω

μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι χ ϥ

Κ αι χ γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην χ χ ϥ

η τις ου σα λευ θη σε ται χ ϥ

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει χ ϥ σκυ λευ σας γαρ αυ

τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε

αυ τω εν δο ξως ως Θε ος χ ϥ τον πα ρα δει σον

α νοι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας χ ϥ

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι

η η με ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον

α μαρ τι ων πα ρα δει ει ει σου οι κη το ρας κα

τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος

και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να στη

σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον

η μας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.83*

C ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον

και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α

σμα των με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον

κα τε δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι

λα αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ λας τρι

η μερος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα χρου νους α φε

σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας σαρ κι δε

θα να τον κα τε δε ε ξω η α θα να σι αν η μιν

δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε

ρω σας συν α να στη σας ε αυ τω εν δο ξως ως Θε

ος δι α του ου το βο ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου

κα θο δος φι λαν θρω πε υ παρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ

τον και τους πα α λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας

ε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον α

νοι οι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας

δι ο και η μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με

ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων

πα ρα δει σου * οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο

νος ευ σπλα αγ χνος * οι κη τορας

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.75*

Ο
σι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α
σα αν τη η ην γην εξ ηλ θεν ο φθο ο ογ γος των
κα το ο ορθω μα α τω ω ω ων σου δι ω ων εν
τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα
α τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας
φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων
ε φθα α α σας τα α τα α γμα α α α τα ων το ον
βι ι ον α με εμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω
σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον
Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πλ. Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.241#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.192*

Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
Ο
σι ι ι ε πα α α α α τε ερ εις πα α α
α α σαν τη ην γη ην εξ ηλ θε ε εν ο ο φθο ο ογ
γος των κα το ο ορ θω μα α α τω ω ω ων σου δι
ο ο εν τοι οις ου ρα α νοι οις ε ευ ρες μι ι σθον τω
ω ων κα μα α α τω ω ω ων σου των δαι μο νω ων
ω λε σα ας τας φα α α λα α α αγ γας Δ των
αγ γε ε ε ε λω ων ε ε φθα α σας τα τα α α
γμα α α α τα ων τον βι ον α με εμπτω ω ως ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.146*

Ο
ο ο ο ο σι ι ι ε πα α α α τε ε
ε ερ εις πα α α α σαν τη ην γην εξ η η η
ηλ θε εν ο φθο ο ο ογ γο ο ος ν' η των κα το ο
ο ορ θω ω μα α α α α τω ων σου π δι ω
ω ω ων ε εν τοις ου ρα α α νοι οι οις π' ε ευ
ρε ε ες μι σθο ο ο ον τω ω ω ων κα α α μα α α
τω ω των κα μα α α τω ων σου π των δαι
μο ο ο ο νω ων ω λε ε ε ε σας τας φα α α
α λα α α αγ γας Δ των α αγ γε ε ε ε λων χ ϥ
ε ε φθα α α σα ας τα α τα α γμα α α α α

ια α α α τα ων τον βι ι ι ι ι ον α
με εμ πτω ω ω ως ε ε ε ζη η η λω ω ω
ε ζη η η λω ω σας παρ ρη σι α αν ε ε
ε ε ε χων προς Χρι στο ο ο ο ο ον τον Θε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει
ρη η νη ην αι αι αι τη η η η αι αι τη
η σαι αι ται αι αι αι αι αις ψυ χαι αι αι αι αις
η η η η η η η η μων
μω ω ω ω ων

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Άθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος Γ 1965 σ.214*

ΠΑ ΔΙ
μο ο ο ο νων ω λε σα α ας τας φα α α α α
ΠΑ ΚΕ ΔΙ
λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε φθα α α
α σας τα τα α α α γμα α α α τα τα α α
ΠΑ
γμα τα α α α α α α α ων τον βι ι
ι ον α με εμ πτω ω ως ε ζη η η η λω ω
ΚΕ
ω ω σας παρ ρη σι αν ε ε ε χων προς
ΔΙ ΜΕΛ ΚΕ
Χρι στο ο ο ο ο ον τον Θε ε ο ο ο ο ο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νη η ην αι
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
αι τη η η σαι ται αι αις ψυ χαι αι αις η η η η
ΜΕΛ
μω ω ω ων

Ἦχος λ πλ. Πα

πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.13/2732*

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ πλ. δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ο

ποι η της και λυ τρω τη ης μου ου Παν α α

γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ της

σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε

εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω

η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω ω σε δι ο σοι πα αν α α γνε

ως του ου Θε ε ε ου ου ου μη η τρι ι ι τε

και Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α

α σι ι ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ⸗ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο
ποι η της και Λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με εν
δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα α αμ η
λευ θε ρω σε δι ο σοι Παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι
τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη τως
το χαι ρε του ου αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι
α και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η
μω ω ων

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα αμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ἡ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϋ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον 1952 σ.87*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπολυτίκιον ὁσίου

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀπολυτίκιον ὁσίου

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.434*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

Ἀπολυτίκιον ὁσίου

Ἑσπέρας	Ὄρθρος	Θεία Λειτουργία

Μακαρίου ὁσίου

ὁσίου Μακαρίου

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.9.319*

[Ἑσπέρας: Θεοτοκίον](#) [Ὄρθρος: Θεοτοκίον](#) [Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ](#)

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Θεοτοκίον

Ἦχος ⸗ **Πα**

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.15*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

[Έσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#) [Λειτουργία: Κοντάκιον](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος ⲗ ϥ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.17*

Έσπέρας: Άπόλυσις | Ὄρθρος: Καθίσματα | Λειτουργία: Κοντάκιον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α26*

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις | Ὄρθρος: Καθίσματα | Λειτουργία: Κοντάκιον

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.223#

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ↑
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.87*

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ̇ π̇ ϥ̇ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.136*

Ἦχος λ ἀ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135*

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.137*

και την των α πο στο ο λων προσ κυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω
ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη σε κα γω ω
ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με του λοι που μα
θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α βυ θου αλ λα
με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν

σου εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η μον χ q τα φην δε κα

τε δε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε

στης τρι η με ρος χ q ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ειν

σε ν' ή και α πηγ γει λαν α πο στο ο λοις την ε γερ σιν χ q

υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ γε λοι χ q

ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι χ q

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην χ q

Θεοτοκίον

λ ο πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α χ q η της

Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα χ q α νυ μνου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.225#

σας χρα τος θα να του χ̈ q̈ και ι σχυν δι α βο ο

λου και τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε χ̈ q̈

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι χ̈ q̈

Κ υ ρι ε νε χρος προσ η γο ρευ θης ο νε χρω ω σας

τον θα να τον χ̈ q̈ εν μνη μα τι ε τε θης ο χε νω ω

σας τα μνη μα τα χ̈ q̈ α νω στρα τι ω ται τον τα φον ε

φυ λατ τον χ̈ q̈ κα τω τους απ αι ω νος νε χρου ου

ους ε ξα νε στη σας χ̈ q̈ παν το δυ να με και α κα

τα λη πτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι χ̈ q̈

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.226#

Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των α πο στο ο λων προσ κυ νη σιν ο Πε

τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα γω ω

ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη σε κα

γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με του

λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α

βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω

σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κυ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα

νο μοι των κα τα δι κων χ̈ και λογ χη την πλευ ραν σου

εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η η μον ν̈ τα φην δε κα

τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η με ρος χ̈ ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε ν̈ και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

λοις την ε γερ σιν χ̈ υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ

μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι χ̈

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ/π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β195/704*

τα φην την α γι αν υ μνοις τι μη σω μεν ν' ιι και

την α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν χ ϙ ο

τι συν η γει ρε νε χρους εκ των μνη μα των ως Θε ος χ ϙ

σκυ λευ σας χρα α τος θα να του χ ϙ και ι σχυν δι α βο

ο λου και τοις εν α δη φως α νε ε τει ει λε χ ϙ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι χ ϙ

Κ υ ρι ε νε χρος προσ η γο ρευ θης ο νε χρω ω ω

σας τον θα να τον χ ϙ εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

νω ω σας τα μνη μα τα χ ϙ α νω στρα τι ω ται τον τα

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β183*

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β196/705*

σο ον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα νο
μοι των κα τα δι ι κων και λογ χη την πλευ ραν σου
εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η η μον τα φην δε κα
τε δε ξω ο λυ σας α α δου τας πυ υ λας και
α νε ε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ειν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο λοις
την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου

σιν αγ γε ε λοι χ ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι χ

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ

Θεοτοκίον

α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α χ η

της Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα χ α νυ μνου

μεν οι πι στοι και προσ κυ νου μεν σε χ ο τι α νη γα γες η

μας εκ της αρ χαι ας α ρας χ και νυν δυσ ω ω πει α παυ

στως χ παν υ μνη τε Παν α γι ι α εις το σω θη

η ναι η μας χ

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ̇ ϊ̇

Τ ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος ν̇ ϊ̇ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν̇ ϊ̇ ε εν νε ε

χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα χ̇ ϊ̇ του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ον τα χ̇ ϊ̇ χαι αι συν ε ε α αυ τω ν̇ ϊ̇

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χαι εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω σα α α
αν τα
υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις
δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να
α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο

ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις χq ι ι δε τε ε υ υ

μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε χq ο

Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η

μα α α α τος χq

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου χq

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι χq μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ν' ϩ προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι χq αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει
ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ
ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα
σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α
α τε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α
σου
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι κες με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το
α α αγ γε ε λο ος δε προς αυ ταις ε φη λε ε ε γων
τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι
ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε
στη η του μνη η η μα α α α τος
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α
γι ω Πνε ευ μα α α τι
Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο
α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν̀ συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν̀ χρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος χ̀ α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε χ̀

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει ν̀ χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην χ̀

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα ν̀

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χ̀ χα αρ μο νη η ην δε τη η

Ε ε ε ευ α ν̀ α αν τι ι λυ υ υ υ πης πα ρε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι
Προ οσ χυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα χαι αι
τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε χαι αι το ο α α
α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι
α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι
ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο
ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η ην

Z ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον A

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη E ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εχ σου ου σαρ χω θει ει εις Θε ος χαι α α

αν θρω πος

λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι

α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος (β′)

λ λη η λου ι ι α α α α A α αλ λη η η

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α στρα πτων εν τω τα φω
Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε
τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου

Λ
ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει
πα τε χ q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ q
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σω τερ χ q εν η χου
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε

χ
q

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος

χ
q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

χ
q

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι

χ
q

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε

χ
q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

χ
q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

Ἦχος ζ̇ κε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε νη δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ

Των αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθεν τα χ του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε νη δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ

Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι χιρ να τε χ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ῃ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/q

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν'/ῃ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ/q αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν'/ῃ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη χλαι ε τε χ q την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε χ q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι ν' η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ν' η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ/q την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν'/ῆ

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α

γι ος χ/q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ/q

Κ αι νυ υν και α ει ν'/ῆ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ/q

Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ/q χαρ μο νη ην δε τη

Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν'/ῆ ρευ σαν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο

ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του θα

να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και

συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ

α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις χ ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε π ο
Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε χ δι δα α ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου χ
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι χ αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε χ θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε χ την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε χ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε χ δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε

ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο

εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α ανθρω πος

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

ΔΙ
του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε
ΠΑ
λο ον τα και συν ε αυ τω ω ω τον Α δαμ ε
ΔΙ ΠΑ
γει ει ραν τα α α α και εξ Α δου πα αν τας ε
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ

σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

ΔΙ ΠΑ

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

ΚΕ↓

και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

α να σταση δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι χαι ω μα τα α σου
ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι χες με τα μυ ρων ελ θου
ΔΙ ΠΑ
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι χαι Υι ω χαι α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα χαι τον του του Υι ο
ΔΙ ΠΑ
ον τε χαι το α α γι ον Πνε ευ μα την α

ΔΙ ΠΑ

γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το Α α γι ος Α

ΔΙ ΠΑ

γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ

ΔΙ ΠΑ

μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα

ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς

ΔΙ ΠΑ

ταυ την δε ε ε ε ο εχ σου σαρ χω θεις Θε ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὑπακοή

Ἦχος λ π ϋ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138#

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ̇ ϡ̇ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138*

Τοις ε ρη μι χοις ζω η μα χα ρι α ε στι θε
ι χω ε ρω τι πτε ρου με νοις
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

γι ω Πνευ μα τι πε ρι χρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το χρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως

Ἀντίφωνον β′

ις τα ο ρηψυ χη αρ θω ω μεν δευ ρο ε χει σε ο θεν
βο η η θει α η η χει

Δε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα σης πε ρι φυ λα ξα τω
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν συ ει
Θε ος ζω η ε ε ρως φως νους συ χρη στο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας
Ἀντίφωνον γ′
πι τοις ει ρη νο σι μοι εις τας αυ λας προσ
βω μεν Κυ ρι ου χα ρας πολ λης πλη σθει εις ευ χας α

Προκείμενον

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.228#

ι χω ε ε ρω τι πτε ρου με νοις
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι πε ρι χρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το χρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως
ἀντίφωνον β′
Θ ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει
ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας
ἀντίφωνον γ′
Θ πι τοις ει ρη νο σι μοι εις τας αυ λας προσ

βω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθεις ευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω

Θ πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο

ο ο ον νουν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

λ γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α ν' ηι εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται χ ϙ ως εν Πα

τρι χορὸς β' α μα τε και Λο ο ο ο ο γω χ ϙ

Προκείμενον

α χ νε στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ν' ηι ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας χ ϙ (β')

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

α χ νε στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ν' ηι ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας χ ϙ

Ν' Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

θ λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου

Θ

πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι

ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με

Ο

τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

C

οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα

α δη λα και αι τα κρυ υ φι ι α τη ης

σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω

σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι

χορὸς α΄

Є ις πο ο ολ λα α α α α α α α α

α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο τα α α

Ρ αν τι εις με υσ σω πω χαι κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με χαι υ περ χι ο να λευ καν θη σο

μαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν χαι ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

να
Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν χτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

Α
πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη I

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

μα τι ι ι Ταις των Α πο στο ο ο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο ο

ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η θη των

ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α των

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο κου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α
μου
Α να σταις ο Ι η η σους α α πο του ου τα α α α α
α α φου κα α θω ω ως προ ο ει ει ει ει πε ε ε
εν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
ο ο ο ος

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α

τι

Τ αι αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αι αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα α των

Є λε η σον με ο Θε ος κα τα το

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.230#

νι χι ον υ μνον α δον τα
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
C ε η α καν θη φο ρος Ε βραι ων συν α γω γη ου
στορ γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα σα μη
τρι κην Χρι στε ε στε φα νω σε τον γε ναρ χην λυ ον τα
της α καν θης το ε πι τι μι ον
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
H γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι κλι θεις
ζω ο δο τα α πτω ω τως και της ε μης δυ
σω δους φθο ρας Χρι στε α να σχο με νος α πει ρα στως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Κανὼν ὁσίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.231#

χq̈
την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το λων σου χq̈
την εκ χλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α γα
θε και φιλ αν θρω πε χq̈
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε χq̈
Χ ο λην μεν οι εκ πε τρας το με ε λι θη λα σαν
τες χq̈ τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ γη σαν τι χq̈ σοι προσ
ε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος δ'αν τι του μαν να χq̈ ευ
ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παι δες Ισ ρα η ηλ οι
α γνω μο νες χq̈
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε χq̈

Ο
ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με
νοι χ̈q την ζω ην εν τα φω Χρι στον κα τε θεν το πq αλλ
αυ τε ξου σι ως α να στας πα σι πι στοις πα ρε
σχε χ̈q την μυ στι κως ε πι σκι α ζου σαν α νω θεν του
Πνευ μα τος ελ λα αμ ψιν χ̈q
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας χ̈q
C υ Μη τηρ Θε ου α συν δυ α α στως γε γε νη
σαι χ̈q το εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος χ̈q α νευ
θεν ω δι νων μη τρι κων ο θεν σε Θε ο το κον χ̈q σε
σαρ κω με νον γαρ ε κυ η σας Λο γον ορ θο δο ο ξως

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.667#

Καταβασίαι τῆς Ὑπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

Χ ερ σον α βυσ σο το κον πε δον Η λι ος ε πε πο λευ

σε πο τε ω σει τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν

υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και

θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ΄

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο

ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

ην ε κτη σω χορὸς α΄ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α

τι

ᾠδὴ δ΄

Θ κα α λυψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα

τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης

σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και

ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε

ως

ᾠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς′

Є βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε

σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω ω τη η ρι ι ον ο λα

οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου

ᾠδὴ ζ′

C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα

αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε

ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε

ρων η μων

ᾠδὴ η′

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α΄ — Ἦχος ηχ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

χ
ερ σον α βυσ σο το ο ο ο ο χον πε ε δον η
λι ι ος ε ε πε πο ο λε ευ σε ε πο ο ο ο
τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη
ε ε χα τε ε ε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου
ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευή

χ
ερ σον α βυσ σο το ο χον πε ε ε ε δον η

η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο τε
ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη ε
χα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ δω ωρ λα
ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν τι ι και θε
α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον τι ι α σω
μεν τω ω ω ω Κυ ρι ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε
δο ο ο ο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

Τ ο στε ε ε ρε ε ε ε ε ω ω μα α α
α α των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω
ων στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε

διασκευὴ

ᾠδὴ δ′

χα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης δο ο
ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε
ε νο ος και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε
ως

διασκευὴ

Θ
α α ους ου ου ρα ου ου ν ε ν λυ κα
ε ε ε στε ε ε ι ι ι Χρι ου ου η η τη ε ε ρε
α γι α θων του ε ε προ γαρ του βω κι της
ου ου ρου ο ο φθο α της ου ου ος ο α α σμα
δο της ω ω ω ν α τω εν ρο ος η η Μ
φος ε ε βρε ω ως ης η η φθη ω ω ης σου ξη ο
ο ν ε ο ος η ε ε ε ε ε ε ε με ου ου ου ρου φο λο κα αγ
αι αι ης ης τα ν α α τα α πα α η θη ω ω ρω πλη
ω ε σε ε ε ε ε ε ε ν

ᾠδὴ ε′

Ω
υμ σου ας ι ι ι ι σα η Η ν δε ει ς

βο ο λι ι ι χω ω ως εν θρο νω ε ε
ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α
λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ
γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε
ε ε ρου χαι ει ρη η η νης δε ε σπο ο ο ο ο
ο ζο ον τα
ἄλλη γραμμὴ
σω μα του ου με νο ον Θε ε ο ον

βο ο ο ο η η σε ε ε σοι οι ι δω ω
ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο
σω τη η η ρι ι ι ι ο ον ο ο λα οι οι
οι οις ε ε πε ε ε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ
υ υ υ Θε ος μου ου

διασκευὴ

βο ο ο ο η η σε ε ε σοι οι ι δω ω
ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο
σω τη η η ρι ο ο ον ο ο ο λα οι οις
ε πε ε ε ε ε στη η εκ Θε ου Χρι
στε συ υ υ υ υ Θε ος μου ου

ᾠδὴ ζ΄

C
ε ε το ον εν πυ ρι ι ι δρο σι ι σα αν τα
παι αι αι δας θε ο ο λο ο γη η η σα α α αν
τα ας και Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω εν
οι κη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω
ων

ᾠδὴ η΄

λ
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος ἡἡ Γα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡἡ Γα Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

χα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ηη την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν κη την ον

τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ηη

Є κη ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του κη δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ι ας αυ των πη

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ κη και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ηη την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν κη την ον

τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ηη

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ο ο
ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ἠ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος πλ. δ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

Θ

ε ο το ο ο κε η η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των

τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων σκε πε φρου

ου ου ρει ει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε

ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε

Θ

ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι

ι τυ υ υ πον κατ ι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι

ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

πε σκε νων α α ι ι στι χρι ων ω ω ω των τω
τε ατ λα υ υ υ υ φυ ρει ου ου φρου
ζον ι ι ι ι πι ελ ους του ε ε ε ε
σε εις ει ας α τα
τὸ αὐτὸ συντετμημένον
ις ι πι ελ ε η η κε ο το ε
χ θ
φρου πε σκε νων α α στι χρι ων τω των αν πα
πι ελ ους του ε ε τε ατ λα υ φυ ρει ου
σε εις ει ας ζον ι
χ ε
ι ι τι μα αμ γρα α α και λα υ υ υ υ ρει ου ου πον χα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
νο ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.252*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.475/1345#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον ὁσίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

α γι ος Κυ ρι ι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ΄)

γ ψου τε ε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μω ω

ων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο ο

δω ω ων α αυ του χορὸς β΄ ο τι ι α α γι ο ος ε στι

ι

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.11#

Δ υ ο αγ γε ε λους βλε ε ψα σα εν δο

θε εν του ου μνη μει ει ου Μα ρι α ε ε ξε

πλη ητ τε το και Χρι ι στον α α γνο ου ου σα ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον ὁσίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

(γ΄)

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.240#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον ὁσίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.531*

α α α ε τε ει ει ει ει ει ει ει ει ε ι

ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω ω

ε ε ε ε Θε ω ω ω ω ω τω μνος ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιι εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε

ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εν τοι οι οι οις υ υ υ υ υ υ υ υ ψι

αι αι νει ει ει τε ε α αυ το ο ιο ο ο ον ε ε

α εχ των ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ων

υ υ υ ρι ι ι ον εχ των ου ου ου ου ου ρα α

ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α

ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω ω

ε ε ε ε Θε ω ω ω ω ω τω μνος υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι ι ι ι ιι εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε

ε ε ε εν τοι οι οι οις υ υ υ υ υ υ υ υ ψι

αι αι νει ει ει τε ε α αυ το ο ιο ο ο ον ε ε

α εχ των ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ων

υ υ υ ρι ι ι ον εχ των ου ου ου ου ου ρα α

ε ε ε ε ε ε ε τε ε το ο ο ον Κυ υ

Θε ε ε ε ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω
ω ω ω ω ω μνος τω ω υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ πει ε ε ε ε ε πρε ι0 οι σοι του
αυ ι0 ι0 ι0 ι0 α α α α α ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 α α α α αυ του
ε ε ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ
ε ε ες οι οι οι οι α α α α α αγ γε ε ε ε
ε ε ε ε ε τε ε α α α αυ
ο0 ο0 ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι ι0
αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει ει ι0
ει ει ει ει ειε α α α α α α ι0 α α α αυ
ο0 ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α αν τε ε ε ε ε
αυ ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α α ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 α α α α αυ του
ε ε ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ
ε ε ες οι οι οι οι α α α α α αγ γε ε ε ε
ε ε ε ε ε τε ε α α α αυ
αι νει ει ει ει ει ει ει ι3 ι3 ι3 ι3 ε τε ε α α α αυ
ο0 ο0 ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι ι0
αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει ει ι0
ει ει ει ει ειε α α α α α α ι0 α α α αυ
ο0 ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α αν τε ε ε ε ε
αυ ο0 ο0 ο0 ον πα α α α α α ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 ι0 α α α α αυ του
ε ε ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ
ε ε ες οι οι οι οι α α α α α αγ γε ε ε ε
ε ε ε ε ε τε ε α α α αυ
αι νει ει ει ει ει ει ει ι3 ι3 ι3 ι3 ε τε ε α α α αυ

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.140*

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.244#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.89*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.323

Π

α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ι ον εχ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α

νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

ω ω ω

λ

ι νει ει ει ει ει τε ε α αυ τον πα α αν τες

οι α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.90*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β226*

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.212*

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.214*

ΒΫ ΠΑ
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α
ΚΕ ΠΑ
αυ τον πα α α α α α αν τε ε ε ε ε ε ες
ΔΙ ΠΑ
οι οι οι οι α α α α α αγ γε ε ε ε ε ε
ε ε λοι οι οι οι οι οι οι α α α α αυ του αι
ΒΫ ΠΑ ΚΕ
νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α α αυ το ο
ΠΑ
ο ο ο ον πα α α α α α α σαι αι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αι αι δυ υ να α α α α α μει ει ει ει ει ει

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β227*

ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι
αυ το ος ει πε και ε γε νη θησαν αυ τος εν ε τει ει λα το
και ε κτι σθη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και ου
ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι
α βυσ σοι
υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι
ι δος τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του

T α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι

T α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα

και πε τει να πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και

πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με τα νε

ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι

ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο

ο νου

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου

ρα νου π' κ και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του κ

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του κ τοις υι οι οις

Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω κ

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ν' η αι νε σις

αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων κ

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν

τι αυ τον κ και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των κ

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω χαι ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν
αυ τω
Ο τι ευ δο χει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του χαι
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α
Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη χαι α
γαλ λι α α σον ται ε πι των χοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
χαι ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.141*

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν πως

ε σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου

α α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ η σθον το πο τε

α νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε

ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαυ

μα τα τοις προσ κυ νου σιν εν πι ι στει το ο μυ υ στη η

η ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν

α γαλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε

ος

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να
α α με ω ως α α αυ του
υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα
τος α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν
τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι
ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε
ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι
ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ υ υ νης α α α αυ του
Κ υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο
μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η
μα α ας πα θο ο ο ον τα και προσ ελ θου σαι ευ
ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε
ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε εν

τα χαι προς αυ ταις ε βο η η σε ε λε ε ε
γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο
σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι αι αι κι θα α
α α ρα
Κ υ ρι ι ε ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του ου τα α α α α φου ου τως εισ ηλ θες και των
θυ ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους μα α α θη τα α

Στιχηρά Ἀνατολικά

Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω
νων χαι ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν
των π ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν χαι τα φην σαρ
κι κα τα δε ξα α με ε νος χ ι να η μα
ας του ου Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α
α αν τας π συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων χ ε κτος
σου αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν Δ π
χ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η χ αι νε σα τω ω τον Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ον
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις
δι η γη σε ε ται η τις α α ναα γ γε ε λει
τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι α εν
αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ το ος
η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ε ρω ω σα
α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ τω
Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι ξας και
εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους του ου Α α
δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και εν

τη Α να στα σει ει σου τα συμ παν τα α ε πλου ου

ου τι ι ι ι ι σας ευ σπλαγ χνε δο ο ο ξα α

σοι

λ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη

των σου ου ου εις τε ε ε ε λος

Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα

τα α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι ε πε ζη

τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα νατον λο ο ο γον

και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη μα σιν

εν η η χη η θει ει ει σαι υ πε στρε φον

εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε

εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των

α α πα α αν των και πα ρε χεις τω κο σμω ι λα

α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος

Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ

μα α α σι α α α α σου

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου δαι

ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο

φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α πε ρι
γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α
α α α σα α α α τε κρυ ψαι την α να στα α σιν του
σταυ ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα
α νε ρω ω ω ω σα α α α τε ω του υ μων μα ται
ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε δρι ι ι ι ου τι πα
λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται μαλ
λον δε παρ η μων α κου σα α τε και πι στευ σαι θε λη σα
τε των γε νο με ε νων τη ην α α λη η η
η θει ει ει ει αν αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου

ρα νο θε εν κα α τε ελ θω ω ων τον λι θον α

α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο

βω νε κρω ω σει συν ε σχε ε θη η η μεν και

φω νη σας ταις κρα ται ο φρο σι μυ ρο φο ροις ε λε γε

γυ ναι αι ξιν ουχ ο ρα τε των φυ λα α κων την

νε ε ε ε κρω ω ω ω σιν και των σφρα γι δων

τη ην δι ι α α α λυ υ υ υ σιν του A α δου

τε ε τη ην κε ε ε ε ε νω ω ω ω σιν τι τον

το νι κος του A δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα

να του το κεν τρον συν τρι ι ψα αν τα ως θνη η το ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.244#

Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εχ του ου

μνη η η η μα α α α τος κα θως ε τε χθης

εχ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν

πως ε σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι

οι σου ου Α α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ η

σθον το πο τε α νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι

ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις

ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται

δε τα θαυ μα τα τοις προσ κυ νου σιν εν πι ι στει το ο

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον ο αν υ μνου σιν α
πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με ε γα
ε ε ε λε ος
α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α α αυ του
Κ υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν τρι
ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος
α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν
τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι

ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε

ρου τα φη η η ης σου χ̈ και προ η γες εν τη Γα α λι

ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος π̈ με γα σου το ε λε ος α κα τα

λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας Δ̈

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του Δ̈ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του π̈

υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο

μνη η η μα χ̈ του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προσ ελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε

ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε

εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε

γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα

α α α ρα

Κυριε ως περ εξηλθες εσφραγισμενου
του ου τα α α α α φου ου τως εισ ηλθεσ και των
θυ ρων κεκλει σμε νω ων προ ος τουσ Μα α α θη τα α
α ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα τοος πα
α α θη α περ κατ ε δε ξω Σω ω τη ηρ μα κροο ο
θυ μη η η η σας ως εκ σπερ μα τοσ Δα βιδ μω λω
πασ υ πη νε εγ κασ ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου
ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας
με γα σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε
λε η σον η η μας

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ γα α
α α νω
Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω
νων και ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν
των ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν και τα φην σαρ
κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μας του ου
Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α α αν
τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων εκ τος σου
αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν

ϧ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Ku υ υ υ υ ρι ι
ι ι ον
Ⲕ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις
δι η γη σε ε ται η τις α αν α αγ γε ε
λει τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι
α εν αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ
το ος η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ε
ρω ω σα α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου

εν γαρ τω Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι

οι ξας χ̈q και εν τη η τα α φη η σου Δ̈ τους μο χλους

του ου A α δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι

ψας πq και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ παν τα

α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας χ̈q ευ σπλαγ χνε δο

ο ο ξα α σοι Δ̈

λ χ̈ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου Δ̈ υ

ψω θη τω η χειρ σου χ̈ Δ̈ μη ε πι λα θη των πε ε νη

η των σου ου εις τε ε ε ε λος πq

Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι χες τον τα φον σου κα

τα α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι επ ε ζη

τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα να τον λο ο ο

γον και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη

μα σιν εν η η χη η θει ει ει σαι υπ ε στρε φον

εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε

εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των

α α πα α αν των και παρ ε χεις τω χο σμω ι

λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος

ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα

α θαυ μα α σι α α α α σου
Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου
δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα
ται ο φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α
πε ρι γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο
ο πι ι α α α α α σα α α α τε κρυ ψαι την
α να στα α σιν του Σταυ ρω θεν τος βου λο με ε
νοι τρα νως ε φα α νε ρω ω ω ω σα α α α τε
ω του υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε
δρι ι ι ι ου τι πα λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε

ο ου χρυ πτε ε ται μαλ λον δε παρ η μων α χου σα α
τε χαι πι στευ σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων
τη ην α α λη η η η θει ει ει ει αν Αγ γε λος
α στρα πη φο ρος ου ρα νο θε εν χα α τε ελ θω ω
ων τον λι θον α α πε χυ υ υ υ λι ι ι ι
σε ου τω ω φο ο ο βω νε χρω ω σει συν ε σχε
ε θη η η μεν και φω νη σας ταις χρα ται ο
φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι ξι ουχ ο ρα
τε των φυ λα α χων την νε ε ε ε χρω ω ω ω σιν
και των σφρα γι δων τη ην δι ι α α α λυ υ υ

υ σιν χ τ του Α α δου τε ε τη ην χε ε ε ε ε

νω ω ω ω σιν π τι τον το νι χος του Α δου κα ταρ

γη σα αν τα και του θα να του το κεν τρον συν τρι ι

ψα αν τα ως θνη η το ον ε πι ι ι ζη τει ει ει ει

τε π ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ε χ τα χυ πο

ρευ θει σαι τοις Α πο στο λοις την Α να στα α σιν χ

α α φο βως χραυ γα α α α ζου ου ου ου σαι χ ον

τως α νε στη ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με ε γα

ε ε ε λε ος Δ

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.90*

λα ασ σο ον τε ες σε στρα α τι ι ι ω ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω

σι πε φα νε ε ρω ται δε τα θα αυ μα α τα τοις προσ

κυ νου ου σιν εν πι ι στει το μυ υ στη η η η η

ρι ι ι ι ον ο ο ο α α νυ υ υ

μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α γαλ λι ι

α α σιν κται αι το με ε γα ε ε ε λε ος

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να α με ω ως α α αυ του

Κ υ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α νε
ε στης κα τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α
φι ι ι ι α εις μαρ τυ υ ρι ι ον τη
ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου τα
φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα λι λαι
αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου ου
με ε ε ε νος με ε γα σου ου ου το ε ε ε
λε ε ε ε ος α κα τα α λη η πτε ε Σω ω
ω τηρ ε λε ε η σο ο ο ον η μας

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του
Κ υ ρι ι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το ο
μνη η η μα του ι δει ειν σε ε το ον Χρι ι ι στον
το ον δι ι η μα ας πα α θο ο ον τα α και προ
οσ ε ελ θου ου σαι ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι
θον κα θη με ε νον τω φο ο βω κυ υ λι ι σθε ε εν
τα και προς αυ τας ε βο ο ο η η σε ε
ε λε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος χq ει πα τε ε τοι οις μα α θη

ταις χq ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε ε χρων Δm ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η μων Δm

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος Δm αι

νει τε αυ τον χ Δm εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι θα

α α α ρα πq

Κ υ ρι ι ι ε πq ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι ι

σμε ε νου του ου τα α α φου χq ου τως εισ ηλ θες χαι των θυ

ρων κε κλει σμε ε νων Δm προ ος τους μα α θη η η τα α

α ας σου πq δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Ὄρθρος 1987 σ.224*

ΠΑ
Κ υ υ ρι ι ι ε ο βα σι λευς των αι αι ω ω ω
ΚΕ
νων χαι ποι η τη η ης τω ων α πα α α αν
ΔΙ ΠΑ
των ο δι η μα ας σταυ ρω ω σι ι ιν χαι τα α φην
σαρ κι κα τα δε ξα με ε νος ι να η μας του Α α
ΠΑ
α δου ε λευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας
ΝΗ ΠΑ
συ ει ο Θε ε ος η η μων ε κτος σου αλ λο ον
ΔΙ ΠΑ
ουκ οι οι δα μεν
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον
ΠΑ
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα
ΚΕ
τις δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει
τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι
ΠΑ
ΔΙ
α εν αν θρω πη σας γα α αρ δι η μας ως αυ
ΠΑ
το ος η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ρω σα
α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ
τω σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι
ξας και εν τη η η τα α φη η η σου τους μο χλους του
Α α δου ου συν ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και

ΔΙ ΚΕ

εν τη α α να α στα σει ει σου τα συ υμ παν

ΠΑ

τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας χ q ευ σπλα αγ

ΔΙ ΠΑ

χνε δο ο ξα σοι

α χ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη

η των σου ου εις τε ε ε ε λος π q

ΠΑ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα

ΔΙ ΠΑ

λα α βου ου ου σαι χ q λι ι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε ε ε

μυ υ ρι ι ι σαι τον α θα να τον Λο ο ο γον

και Θε ε ε ον π q και του αγ γε ε λου τοις ρη μα

σιν εν η χη η θει ει σαι υ πε στρε φον εν χα

ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι εμ φα α

ΚΕ

α νως ο τι α νε στης η ζω η η η η τω ων

ΠΑ

α α α πα α α αν των και πα ρε σχες τω χο σμω

ι ι λα σμον και το με ε γα ε ε λε ος

ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα

α θαυ μα α σι α α α α σου

ΠΑ

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου

δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της η μων μα ται

ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ

ΔΙ ΠΑ

ου ρα νο ο θε εν κα α τε ε ελ θων τον λι ι θο α α

πε ε κυ υ υ υ υ λι ι ι ι σεν π/q ου τω ω φο ο ο

βω νε κρω σει συ υν ε ε σχε ε ε ε ε θη η η η

μεν q/χ και φω νη η σας ταις κρα ται ο φρο σι μυ ρο

φο ροις ε λε γε ε ε γυ υ ναι ξιν χ/q ΔΙ ουχ ο ρα τε των

ΠΑ

φυ λα κων την νε κρω ω σιν και των σφρα γι δων την δι

α λυ υ σιν του Α δου τε ε την κε ε ε ε ε νω ω

ω ω σιν π/q ΚΕ τι τον το νι κος του Α δου κα ταρ γη σα αν

ΔΙ ΠΑ

τα χ/q και του θα να του το κεν τρον συν τρι ψα αν τα Δ/ω ως

θνη το ο ον ε πι ι ζη τει ει ει ει τε π/q ευ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν η΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ. 253*

χει ει ειν ται αι θε ε ερ μως ι δου ου γαρ κατ

η η ξι ω ω ται και δι δα σκο ον των α αγ γε ε ε

λων και της ο ψε ως της σης ω I ι ι ι η η η

η σου αλλ ε ε τι προ ο οσ γει α φρο ο νει οι

α α γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο

και α πο ο πεμ πε ε ται μη προσ ψα αυ σαι σοι οι

οι Χρι ι ι ι στε αλλ ο μως κη ρυ υξ πεμ πε ε

ται τοις σοι οι οι οις Μα α θη η ται αις οις ευ αγ γε

λι α α ε ε ε ε φη η η η σε την προς τον

Πα τρω ο ον κλη η ρο ον α νο ο δον α πα αγ γε ε ε

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.478*

θε ερ μως ι δου ου ου γαρ κα τη ξι ω ται και δι

δα σκον των α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ως τη ης

σης ω ω ω ω ω I ι η η η σου αλλ ε τι

προσ γει ει α φρο ο νει οι α γυ νη η η α α σθε

ε ε νης δι ο ο ο ο και α πο ο πε εμ πε ε

ται μη προσ ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι ι στε

αλλ ο ο μως κη η ρυ υξ πε ε ε ε εμ πε

ε ε ε ται τοις σοι οις μα θη η ταις οις ευ αγ γε λι

ι α α ε ε ε ε ε ε ε φη σε την προς τον

πα α τρω ω ον κλη η η ρον α α νο ο δον α πα αγ γε ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ̃ ν̇ Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.425*

ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκον των Α

αγ γε ε ε λων κ6 και της ο ψε ε ως της σης ω ω ω ω

Ι η η σου ν αλλ ε τι προσ γει ει α φρο ο νει οι α

γυ νη η η α α σθε ε ε νης Δ δι ο ο ο

και α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται Δ μη

προσ ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι ι στε Δ αλλ

ο ο μως κη η ρυξ πε εμ πε ε ε ται τοις σοι

οι οις μα θη η ταις Δ οις ευ αγ γε ε ε ε λι α

α ε φη η σε την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον

κλη η η ρον α νο ο δον α παγ γε ε ε ελ λου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.372*

η τη κα γαρ δου ι ν θε ερ μως αι ται ν ει ειν ει ει χει

ω τω σκον δα δι και ν ται ω ω ω ω ι ι ι ξι

ν λων ε ε ε ε ε με ε ε γε αγ α A ων ω ω ω

ι ι ι ω ν ν ω ης σης τη ως ε ο ψε ο τη ς και

γει σο προ τι ε λλα ν ου ου ου σου ου ιου η η η η

ι ι ι

σο ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω

ι ι ι ξι α ης η ιη η ηθ ε εμ

σα ου ου ου ου λου ε ε ε γε παγ α α α

ο ον ο ο δο ο ον α νο ον ρο η η χλη ον ο τρω ω πα α πα

νο τον προς ην τη σε η η ιη η η η φη ε ε

α α α ε ε ε λι ι ι ι α α α ε ε ε γε αγ

ευ οις οι ιο οις μα θη η ταις ταις τοις σοι οι ιοσ τοις ται ε ε

πε εμ πε ε ε ε πε ε ε ε εμ πε ε ε ε υξ

ρυ η η η η η η η χη η η ωσ ωμ ο ο ο αλλ

ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε στε ι ι ι ι ι ι ι χρι

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.168*

προσ μη αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι ιο ιαι αι αι ε ται πο πεμ πε α

ιδ ο και α πο πε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε εμ πε

ιο α α γυ υ υ νη α α σθε ε ε ε ιε ε νης

ιο ιο ιο

ψα α α α α α αυ σαι αι αι αι ιαι αι αι αι αι

αι αι σοι π/q οι οι οι οι οι οι Χρι ι ι ι ι ι ι ιι ι

ι ι ι Χρι ι στε ε ε ιε ε ε ε ν αλλ ο ο

μως χη η η ρυ υ υξ πε εμ πε ε ται ̈ τοις σοι οις

μα θη η ται αι αι αις ̈ οις ευ αγ γε λι ι ι α α

α α α ε ε ε ε ε ε ε φη η η η

ε φη η σε ιε ε ε ε η τη ην προ ος τον πα

τρω ω ο ον χλη η η ρον ̈ α νο ο δον α παγ γε ε ε

ε ε ελ λου ου ου ου ιου ου ου ου σα ν μεθ η η ιη

η η η η η ης α ξι ι ι ι ι ι

ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω σο ο ον και

αι η η η η η και η η μα α α α α α

ας τ̀ης εμ φα α νει ει ει ει ει ει ει α τ̀ης ε εμ

φα νει ει ει ας σου Δ̀ε Δε ε ε ε σπο ο ο τα

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ν̀

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.34*

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω ϛ̀ λ̀ και α γι ω ω

Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι ν̀

Τ α τ̀ης Μα ρι α ας δα α α α α α α χρυ υ αχ τα

δα α α χρυ υ α α α της Μα α ρι ι ι ι ι ι

ι α α ια α α α ας ου μα α α α α την χει ει

ειν ται θε ερ μω ω ω ω ως ι δου ου ου ου γα

αρ κα τη η ξι ω ω ται αι και δι δα σκον τω ω

ω ω ων Α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε με

ε ε ε λων και της ο ψε ω ως τη η ης σης ω

ω ω ω Ι ι η η σου ου ιου ου ου ου ου αλλ ε ε

ε τι ι προσ γει ει α α φρο ο νει οι α α γυ υ υ

νη η η α σθε ε ε νη η η η η η ης δι ι ο

και αι α πο ο πε ε εμ πε ε ε ε α πο πεμ πε ε

α ψα σ ο ο π ρο η η η μη ι αι αι αι αι αι αι αι ται

ο ι ο ι ο ι σοι αι αι αι αι αι αι ι αι αι αι αι αι α α α

ο ο ο ο ο ο α αλλ ν ε ε ε ε ε ε ε ι στε ι Χρι ο ι

ε ε π ε εμ π ε ε ε ε π ε ε υξ ρ υ η χη ω ως μω

α ι α ι α ι

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ᾽ ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἀλλ᾽ ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ᾽ ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα [/εὔσπλαχνε] Κύριε.

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.39*

T
υ χρυ α α α δα ας α ρι Μα της α α
υ δα α α χρυ υ α ου ου ου μα α τη ην
χει ει ει ει ει ει ειν ται αι αι αι αι αι θε ερ
μως ι δου ου ου γα α α αρ κα τη η ξι ι
ω ω ται αι αι αι αι κα ι δι δα σκο ο ο ο ο ον
τω ω ω ω ω ω ων α α α αγ γε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε λων κα ι της ο ψε ε ω
ως τη η η ης η η η ση η ης η η η ω ω ω ω
I η η η η σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λλα
ε ε τι ι προ οσ γει α α φρο ο νει ει οι οι

ον ορ η η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι κ.π

Τ α της Μα ρι ι ι ι ας δα α α α χρυ υ

υ α α ου ου ου μα α α την χει ει ει ει ει ειν

ται θε ερ μως ι δου αρ κα α τη η ξι ω

ω ται αι και αι δι δα σκον τω ων Α α αγ γε

ε ε ε λων και της ο ο ψε ε ω ως

τη ης σης ω ω ω ω Ι η η σου αλλ ε τι

ι προ οσ γει α φρο νει οι οι οι οι οι α α

γυ νη η η η η α σθε ε νης ν δι ο και αι

α πο ο πε εμ πε ε ται αι μη η προ οσ

ψα α αυ σαι σοι οι οι οι Χρι ι ι ι στε ν αλλ

ο ο μως κη η η ρυ υ υξ πε εμ πε ε ε ται

τοις σοι οι οι οις Μα θη ταις οις ευ αγ γε ε ε ε

ε λι α α ε φη η σε ε την προς τον πα τρω ω

ω ω ω ο ον κλη η η ρον α α νο δον α

πα αγ γε ε ε ελ λου ου ου ου σα ν μεθ ης α

ξι ι ι ω σο ον και η μας της ε εμ φα α

α νει ει ει ει ει α α α ας σου Δε ε σπο ο ο

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.154*

NH
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
ΜΕΛ
ΠΑ
NH
ΠΑ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΔΙ
ΠΑ
NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
A αγ γε ε ε λων χαι της ο ο ψε ως τη ης ση η
ης ω ω ω ω I η η σου ου ου αλλ ε τι
προσ γει ει α φρο ο νει ει οι οι οι οι α α
α Γυ νη η η η α σθε ε νη η ης δι
ο ο ο χαι α α πο ο πε εμ πε ε ται αι
μη προσ ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι ι στε
αλλ ο ο μως χη η ρυ υ υξ πε εμ πε ε ε
ται τοι οις σοι οι οις Μα θη ται αι αις ει εις ευ
αγ γε ε ε ε ε ε λι α α ε ε φη η σε
ε την προς τον πα τρω ω ω ω ω ο ον χλη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.488/1358#

Τ
α της Μα ρι ι ας δα α χρυ υ υ υ υ υ
α ου μα την χει ει ει ειν ται θε ερ μω ως ι
δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκον των
α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ως της σης ω ω ω ω
Ι η η σου αλλ ε τι προσ γει ει α φρο ο νει οι
οι α γυ νη η η η α α σθε ε ε νης δι
ο ο ο και α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε
ται μη προσ ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι ι
στε αλλ ο ο μως κη η ρυξ πε εμ πε ε ε ται
τοις σοι οι οις μα θη η ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὀρθρος 1987 σ.590*

ΔΙ↓ ΝΗ ΠΑ ΝΗ
Τ χ
α της Μα ρι ι ας δα α α χρυ υ υ υ υ
ΠΑ ΝΗ
υ υ α ν ου μα α α α α την χει ει ει ει ειν ται αι θε ερ
ΔΙ
μω ω ιω ω ω ω ως ν ι δου γα αρ κα τη η
ΠΑ
ξι ω ω ω ται και δι δα σκον τω ω ω ω ω ων Αγ
γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε
ΝΗ
λων π q και τοις ο ο ψε ως τη ης σης 6 λ ω ω ω ω Ι η
ΠΑ ΚΕ↓
η σου ου ιου ου ου ου ου ν αλλ ε τι προσ γει ει α
ΔΙ↓
φρο ο νει οι οι οι α α γυ νη η η α α σθε ε
ΝΗ
ε νης δ δι ο ο ο και α πο ο πεμ πε ε ε
ΔΙ
ται μη προσ ψαυ σαι αι αι σοι Χρι στε δ αλλ ο ο

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοχίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̀ ἡ Νὴ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω λ6 και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι ν

Τ α της Μα ρι α α ας δα κρυ υ α ου ου μα α την

χει ει ειν ται θε ε ερ μως ν ι δου ου γαρ κα

τη η ξι ω ω ται αι Δ και δι δα σκον τω ω ων α αγ

γε ε ε λων λ6 και της ο ο ψε ε ω ως τη ης

σης ω ω ω Ι η η η σου ν αλλ ε ε ε τι προ

οσ γει ει α φρο νειν Δ οι οι οι α γυ νη η η η

α σθε ε νης ν δι ο ο και α πο ο πεμ πε ε

ται Δ μη προ οσ ψα αυ σαι σοι οι οι Χρι ι ι ι στε ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Κ
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Υ
περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του
εκ σου σαρ κω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω
τι σται ο Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε
κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η
η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ
λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π ϊ κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος 1851 σ. 591*

ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα

α λην σου δο ξαν ℟

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα ℟

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ℟

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου (β΄)
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον

σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε
Α γι ος ο Θε ος ν' ν̈ α γι ος ι σχυ ρος ν' ν̈ α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας
(γ')
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην χ q

Δ γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας χ q χ

Δ γι ι ι ος ο Θε ε ος ν' ν

Δ α α α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος χ q

Δ γι ος α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο

ον η η η η μα α α ας χ q

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̃ ϊ̈ Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω ν΄ ϩι και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α χ ϥ

Υ

μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ν΄ ϩι ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α τη ν με γα α λη ν σου δο ο ξαν χ ϥ

Κ

υ ρι ε βα σι λευ ν΄ ϩι ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα α τορ ν΄ ϩι Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα χ ϥ

Κ

υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του χο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

χαι εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων η χαι αι νε το ον χαι δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας
Α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας η καθ
α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

χαι ω μα τα σου (γ΄)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Δ γι ος ο Θε ος ν΄ ΝΗ Α γι ος Ι σχυ ρος ν΄ ΝΗ Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυ υν και α ει ν΄ ΝΗ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ν΄ ΝΗ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ π ἀ Κε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.58*

την με γα αλην σου δο ο ο ο ο ξαν
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι
ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η

σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος ΙΗ σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ν' ΗΗ και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α

μην χ q

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν' ΗΗ κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε χ q

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ν' ΗΗ δι δα ξο ον

μετα δι και ω μα τα α σου χ q (6')

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα ξο ον μετα

δι και ω μα τα α σου χ q

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε χα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου

σι σε

α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α

γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν

α γι ι ο ος ο Θε ε ο ο ο ο

ος

α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ

ρος

α γι ο ος α α α θα να α α τος ε ε λε ε

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Διονυσίου Φωτεινοῦ
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ/π ἀ/ἀ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.327*

Ἐκ τοῦ Κε εἰς τὸν κάτω Κε.

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
ε ε ε Πα τερ παν το χρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε ε και α α γι ον
Πνε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι
ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα ας

Ο
τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο ο νος
Κυ ρι ος χ q I η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην q χ
Κ
αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε ν' η και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α
σου χ q εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
ω νος q χ
Κ
α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε εν τη η
με ρα ταυ τη χ q α να μαρ τη η του ους φυ λα χθη η
ναι η μα ας q χ

Θε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο ος των πα τε
ρων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη
ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου
(6')
Θε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
δι δα ξο ο ον με τα α α α δι και ω

μα τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον
σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε φυ γον δι δα
ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει
ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο μεθα φω ως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Δ γι ος ο Θε ος η α α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων

α μη ην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ α γι ος ο ο Θε ε ο ο ο ος η

Δ α α α α γι ι ι ος ι ι σχυ υ υ ρος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

Υ
μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ
νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν
σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με
γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν
Κ
υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι
ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α
α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε
νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο
ον Πνε ε ε ευ μα
Κ
υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος
του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την
α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε
λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων
τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο
σμου
Π ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο
κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος
και ε λε η η σο ο ον η η η η μας
Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

Ι ος ο ι ι ρι υ Κυ νος μο ει ει ει ου

α ος ο ξαν Θε ου Πα η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

μην α α α ος ο ο ο τρο

ω ω ω

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ

ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

και αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

ω να ας α α α μην

Γ

ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η

μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

ε πι ι ι σε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι χαι

ω ω μα α α τα α α α α σου (γ′)

Κ υ ρι ι ε ε χα τα φυ υ γη ε γε νη η η

θης η η η μιν εν γε νε α α χαι αι αι

γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ε ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι

την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο

ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε χα τε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
ως
α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε
ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σχου σι
ι ι ι σε
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος I σχυ υ ρος A α γι ο ος A θα α να α τος
ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας
(γ′)
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και A γι ω
ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι
ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α
α α μην
Α γι ι ο ος A θα α να α τος ε λε η η σο
ο ο ο ον η η η η μας
Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος A γι ι ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργή

Ἦχος λ/π ἠ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β' 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

προσ χυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δι α την

με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε Θε ε ε Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α

α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες

Ι η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι

ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του ου Θε

ε ου ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α αν του

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η σον η η

μας ο αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι

α ας του ου ου χο ο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο χα θη

η με ε ε νος εχ δε ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και

ε λε ε η η σο ο ον η η η μα ας

Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος α α γι ι

ος συ ει μο ο νο ος Κυ υ ρι ι ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ξαν Θε ου ου Πα

α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν ευ λο γη η σω

ω σε και αι νε ε ε σω ω το Ο ο νο ο

μα α α α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω ω ω να του ου ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ υ ρι ι ε ε εν

τη η με ε ρα α τα α α α α αυ τη η α

να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η

η η ναι αι αι η η μα ας
υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε
ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και
αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε
νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω
ω να ας α α α μην
ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ο
ος σου εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι σα α
με ε εν ε ε πι ι ι σε
υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε τα δι και
ω ω μα α τα α α α α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η θης η η
μιν εν γε νε α α και γε ε νε ε ε α ε
γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ο
ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η
ην μου ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι
δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η
μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ος μου

Ο
τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε ε θα α φω ως

Π
α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον

το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι

σε

λ
γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο ος

ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α α να

α το ος ε λε ε ε η σον η η η η μας

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α

γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η

η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ ἀ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

α

α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος λ π ϊ ϟ Κε

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

Δ

ο ξα α σοι οι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω ω ως

δο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω π′ q

χαι ε πι γη η η ης ει ρη η η η νη χ q εν

αν θρω ω ω ω ποι οις ε ευ δο ο χι ι ι α

α π q

Υ

μνου με εν σε ε ε ευ λο γου ου με εν σε ε

ε ν′ ηι προσ κυ νου ου ου ου με ε ε ε εν σε χ q δο

ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου

ου ου μεν σοι οι χ q δι α σ την με γα α α α α α

λη ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα
αν το χρα α α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε
ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε
χαι αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ο
α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι αι αι
ρων την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου

ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω

ων η τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο σμου ου π q

Π ροσ δε ε ξαι αι χ q την δε ε η σιν η η μω ω

ων ζ η ο χα θη η με νο ος δ εχ δε ξι

ω ω ων του ου Πα α τρος π q και ε λε ε ε ε

ε ε η σο ον η η η μας π q

Ο τι ι συ ει ει μο ο νο ος α α α α α

γι ι ι ι ος χ q συ ει ει ει ει ει ει μο ο νο ος

Κυ ρι ος Ι η σου ους Χρι ι στος π δ εις δο ο ο

ου ου ου ου ου ου ε Θε ξα αν ο ο ο ο ο ο

Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η η η με ε ε ρα α αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

ε ε ε σω ω το ο νο ο μα α α

α α σου ου ου εις τον αι ω ω ω να α

α και εις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων χαι αι νε το ο ον χαι αι δε ε δο ξα

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη

ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε το ο ε ε λε ε

ο ος σου ου ε εφ η η μα ας χα α θα α α α α πε

ερ η ηλ πι ι ι ι ι ι σα α με εν ε ε πι
ι σε
υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι
χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου
(β΄)
υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι
ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε
ε τα δι χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου
ου
Κ υ ρι ι ε ε χα α τα α φυ υ γη η η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν χq εν γε

νε ε α α χαι αι γε ε νε ε α χq ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε χo

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ηq ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι πq

Κ υ ρι ι ε ε προς σε ε κα α τε ε ε ε φυ υ

υ υ γον χq δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ε

του ου ποι οι ει ειν το ο θε ε λη η μα α α α σου

ου Δq ο ο τι συ ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ε ο

ο ος μου ου πq

Ο

τι ι πα ρα σοι πη γη η η ζω ω ω ω ης

εν τω φω τι ι ι σου ου ου ο ο ψο ο ο ο ο

ο με ε θα α φω ως

Π

α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ει

πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο

ο ος σου ου τοι οι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι

ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος α γι ος Α α

θα να α τος ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η

μας

(γ΄)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Γι υι ω ν΄ ϩ χαι

α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι χ ϥ

Κ

αι νυ υ υ υν χαι αι α α ει ν΄ ϩ χαι εις τους

αι ω ω ω νας ν΄ ϩ των αι ω ω ω ω ω ω νω

ων α α α μην π ϥ

Λ

α γι ι ο ος Α α θα να α τος χ ϥ ε ε λε ε ε

ε η σο ον η η η μας χ π ϥ

ϥε Α α α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α γι ι ο ο ος χ ϥ ο ο ο ο ο ο ο

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ/π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.363*

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π ϊ ϟ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 595/1030*

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϊ q Κε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.62*

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Τον λυτρου με νον εκ φθο ρας την ζωη ην σου πq τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις νq

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι αν σου πq α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου νq

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις νq

Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση πq

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του νq

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος πq μα

χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος π q ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη σ νι ν ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν π q ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν σ η μιν ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο σ της

γης 6 λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ν

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων 6 λ ε μα κρυ νεν αφ η μων 6 λ τας α νο μι ας η

μων
Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
λ ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον ν

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας ν

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω ν η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του π παν των δε

σπο ο ο ζει ν

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον β λ παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α χου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

6
λ
μα τι
α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως
υ πα αρ χω
6
λ
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
6
λ
Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
6
λ
Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
6
λ

Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

ΜΕΛ

υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

NH
3
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις

ΜΕΛ
3
ΠΑ
3
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

3
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε

3
3
του η νε ο της σου

ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Π
οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι

NH
3
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

NH
3
ΠΑ
Є
γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

NH
3
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

ΜΕΛ
NH
3
ΚΕ↓
3
3
3
ΔΙ↓
Ο
ι χτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουχ εις τε

ΝΗ

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

ΔΙ↓ ΝΗ

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν

ΝΗ ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

ΝΗ ΠΑ

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

ΜΕΛ ΝΗ

του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

ΝΗ ΠΑ

Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

ΔΙ↓ ΝΗ

πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α

νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
σμεν
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

ΝΗ
3
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
3
3
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
3
Και η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
3
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
3
ΝΗ
3
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
3
3
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
3
ΠΑ
3
ΝΗ
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

ΝΗ
3
3
6
λ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ
ΝΗ
3
ΠΑ
3
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
3
ΝΗ
3
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
3
γων αυ του
ν
ΜΕΛ
ΝΗ
3
3
ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
3
ΔΙ↓
ΠΑ
ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ν
ΝΗ
3
3
ΠΑ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
3
ΝΗ
ΠΑ
3
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓
ΝΗ
3
3
3
3
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ν

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

Δ
ΔΙ
ΒΘ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Ε
ΜΕΛ
ΔΙ
ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Ε
ΔΙ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

δι α λο γι σμοι αυ του

ΔΙ

Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η

θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι

ΒΫ

Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του

ΜΕΛ ΔΙ

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην

την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

ΜΕΛ ΔΙ

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να

ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον

ΒΫ

τα τρο φην τοις πει νω ω σι

ΔΙ

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

ΒΘ

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ἔτι καὶ ἔτι…

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.149*

Θε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α

σου μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θου ντες ο τι αυ τοι πα

ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

νται

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

Ο λη στης εν τω σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας

Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ καρ

δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη βα σι λει

α σου

Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι
α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Τον εν τω ξυ λω του σταυ ρου ζω ην αν θη σαν τα τω
γε νει η μων και ξη ρα ναν τα την εκ του ξυ υ λου
κα τα ραν ως σω τη ρα και δη μι ουρ γον συμ φω ω
νως υ μνη σω μεν
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Τω θα να τω σου Χρι στε ε ε θα να του ε λυ
σας την δυ ναμιν και συ νη γει ρας τους απ αι ω ω

νος θα νεν τας σε υ μνουν τας τον α λη θι νον Θε ο

ον και σω τη ρα η μων

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι

λει α των ου ρα νων

Θ πι το μνη μα σου Χρι στε ε ε πα ρα γε

νο με ναι γυ ναι κες σε μναι ε πε ζη τουν σε ζω ο δο

ο τα μυ ρι σαι και ω φθη ταυ ταις αγ γε λος βο ων α

νε ε στη ο Κυ ρι ος

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο
νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο μενοι ε νε κεν ε
μου
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε ε εν με σω δυ ω κα τα
δι κων λη στων ο μεν εις βλα σφη μω ων σε κα τε κρι ι
θη δι και ως ο δε αλ λος σε ο μο λο γων πα ρα α δει
σον ω κη σεν
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Τ ων α πο στο λων τω χο ρω ω ω πα ρα γε νο

με ναι γυ ναι χες σε μναι χ α νε βο η σαν ο Χρι στος

α νε στη χ ως δε σπο την και δη μι ουρ γον αυ το ον

προσ κυ νη σω μεν χ

Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω πνευ μα τι χ

Τ ρι ας α με ρι στε μο να α ας η παν τουρ γος

και παν το δυ να μος χ ο Πα τηρ ο Υι ος και το Α

α γι ον Πνευ μα χ σε υ μνου μεν τον α λη θι νον Θε

ο ον και σω τη ρα η μων χ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην χ

Ἀντίφωνα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′ — Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Κε

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να

τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τε θνε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

τὸ τέλος αυ του ου ου ου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω ω τε ερ σω

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
α θα νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω ρη ρι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα
ρι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα νατον πα τη σας εις ων

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′

Ἦχος λ π ϊ Κε

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον 1952 σ.87*

τὸ τέλος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἀντίφωνον α΄ — Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Ἀντίφωνον α΄ — Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.8*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἶνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.8*

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
Ο
Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
ΒΘ ΜΕΛ
α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα δε ξα με
νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι ι αν
ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
σαρ κω θη η ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
ΒΘ
και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως εν αν
ΜΕΛ ΔΙ
θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΓΑ ΔΙ
να α τω θα να τον πα τη σας ει εις ων της α
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΝΗ
γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.15*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εἰσοδικὸν Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰσοδικὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκια Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.17*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργόν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία 2006 σ.23*

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾳ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145/501*

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

τὸ τρίτον

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

η η η μα α α α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νικλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ

α θα α α α α α να α α το ος

Δι

ε ε ε λε ε ε ε ε ε η ε λε ε

η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η

η η η η η η μα α α ας

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος πλ. Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

με ε ε ε Δυ υ να α α μις

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.54*

θα α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

τὸ τρίτον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

τὸ τρίτον

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι
K
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
A
γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
N
ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ να α α μι ις
A
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κυριακοῦ Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
Νεκταρίου μοναχού 1931 σ.548*

α γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α
θα α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω
χαι α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει χαι ει
εις τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νω ων Α α
α μην
λ γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Θρασυβούλου Παπανικολάου

προσαρμογὴ πρὸς τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστόν*... Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου
Ακολουθία της Θείας Λειτουργίας
2014 σ.81*

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ

α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
π
q
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
χ
π
q
ΖΩ
χ
ΓΑ
ΔΙ
z′
η
ΠΑ
π
q
ΜΕΛ
π
q
e
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

ε τε ον οδο α α α α προσ ον μνο υ ο ο

μνο υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο ο ι γι α α

α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α

α α α α ια α α α α ον τρι ισ α α α α ΚΕ ΔΙ α α α

ο ο ο ο ο το ι ι ι ιδ α α α α α α α α α

ι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α

ΠΑ

ι ζω ο ποι ο ο ΔΙ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χαι τη ζω ο ποι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ↓ ΠΑ
ες πα α α α α α σα α αν τη η η η η
ΔΙ
ιη η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α
ΚΕ ΔΙ
α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π ϊ q Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι
ΔΙ ΚΕ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο
λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΚΕ
ΠΑ
αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ΠΑ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ ἡ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

χο ει φ ΠΑ ως χ q ω χω ι στι υ υ μυ υ υ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι η ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει

χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες π q χαι αι αι αι αι αι

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ΔΙ

ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α ΔΙ ΚΕ

α α χα α α α α τρι α α α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι χ q τον τρισ α ΠΑ

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο
ΔΙ ΠΑ
ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο
υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα
ΚΕ
σαν τη ην βι ι ο τι χη η η η ιη η η η η
ΠΑ
η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ΠΑ ΚΕ
ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια
α α α α α αν
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

βι ι ι ο τι ι χη η ην α πο θω ω ω ω με ε
θα α α με
ρι ι ι ι ι ι με
μνα α α αν
ς τον βα σι ι λε
χε
με

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ/π ϊ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

ΝΗ
ΠΑ
Ο
ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΖΟ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου ου βι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
αι τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α α

ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α

α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον

υ υ υ μνο ο ον ζ' η προσ ΔΙ α α α α ια α α α α ΠΑ

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α

δο ον τε ε ες π q πα α σα αν τη ην βι ι ι ο

τι ι χη η ην ζ' η α πο ΔΙ θω ω ω με ε ε ε ε ΠΑ

θα α α χ η με ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ΖΩ ζ με ε ΠΑ

ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν π q

ΝΗ ΠΑ

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε η βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ιε
ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α τως
δο ο ρυ υ φο ο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε ε ε
τα α α ξε ε σι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ι ι ι ιν α αλ λη η λου ι ι α α α α
α

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

ΚΕ
Τρι α α α α α α α α α
ω ω ω ω
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
γι α α α α τον τρισ ι ι ι δι α α α α
ΔΙ
ΖΟ
α προ οσ μνο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ον ο ο
ΠΑ
α α α α δο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α
τι ο ι βι ην ηη σα αν τη πα τες δο ον α α α
ΚΕ
α α ε με ω ω ω ω θω ο πο α ηη η χη ι
ΖΟ
ε ε ε ε ε με ε ε θα ο ε ε με θω ω πο
ΔΙ
ΠΑ
ρι ι με ε ε ρι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ
(Μινόρε)

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

O
NH
ΠΑ
NH
ΠΑ
ΠΑ
KE↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ

ΠΑ

O ι τα α α α α α α α α α α α Χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΚΕ↓ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΚΕ↓ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι χω ως ει χο ο

ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει

χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι

ΔΙ

τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω

ἑτέρα θέσις Βασιλείου Νικολαΐδη

ΚΕ
Τρι α α α α α ια α α α α α α α
α α α α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α ια α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α α α
α α α α δι ι τον τρισ α α α
α α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνο ον προσ
ΠΑ
ΠΑ
ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων
υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

υ υ υ

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.11*

ΠΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
Τρι α α α α α α δι ι ι ι ι ι
α α α α α α α χα α α α α α
α α α α α α α α α α α α
αι αι τη ζω ω ο ποι οι ω ω Τρι ι ι ι
αι αι αι αι χαι ες ε ε ε ε ε τε ον ο ο ο ζο ι
ι ιμ ι ι ι ι ι ι βι ου ρου Χε α τα ι
μι στι ι χω ως μι στι χω ω ως ει χο νι ι
ι ο ι ι ι ι ι ι

ΠΑ
το ο ο ον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον
χ ϊ
προσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες
ζο
π q
πα α
α α σα α αν
ζ΄ ῆ
την βι ο τι ι ι χη ην
π΄ q
α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ρι ι ι ι ι
ΠΑ
μνα α α α α αν
π q
Ἦχος λ π ϊ Πα
Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*
ΠΑ
ς τον Βα σι λε ε α των ο ο ο λων υ
ζο
πο δε ξο ο ο ο με ε υ πο ο δε ξο ο ο με ε νοι
ΠΑ
π q
αι αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ζο
ζ΄ ῆ

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ ἀ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.28*

στι χω ω ω ω ω ω ω ως ει] χο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο

νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες

χαι αι αι αι αι τη η η η η η η ζω ω ο ο

ΚΕ ΠΑ

π q

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι ιοι χαι τη ζω

ΚΕ

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ο ο ποι ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α α

χ q

α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α

π d

α α α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α

ΔΙ

χ q

ΖΩ ΔΙ

τον τρισ

δι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

δο ο α α α α προσ μνο ο ο ον υ υ υ

ο προσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΚΕ

ε ες [πα σαν την βι ι ο τι ι ι χη ην

ΠΑ

α πο θω ω ω ω με ε α α πο ο θω ω με

ΚΕ

ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε] ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι πα σαν με ε ε ρι ι ι

ΔΙ ΚΕ

μνα α α α α ια α α α α α α α α

αν

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ἑτέρα θέσις
ἑτέρα θέσις

α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α α α α α

α α ν α α α α α α α α α α α α ια α α

α α ιε ε ε Τρι α α α α α α α α α

α α δι ι τον τρισ α α α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ον προσ α α α δο ο ο ον τε ε ε ε ε

ΠΑ

ΔΙ

ες πα α α α α α α α α α σαν την

ΚΕ

ΠΑ

ΚΕ

βι ι ο τι ι ι χη ην α πο θω ω ω ω με

ε ε θα με ε ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α

α α α αν

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ

μυ υ υ στι ι χω ω ως π/q ει χο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ει χο νι ι ι ζο ο ο ο ον τε

ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι π/q ΚΕ

τη η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ΚΕ ΠΑ

οι οι οι οι ιοι χαι τη ζω ο ο ποι ω ω ω ω ΚΕ ΔΙ ΔΙ

ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ/q Τρι ΚΕ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α π/q

α α α α α α α α α α α χ/q ιε ε ε ε

ΔΙ

α α α α α α α α α α α Τρι ι ι ι α

ΚΕ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α

α α α ΔΙ α α α α ιε ε ε Τρι α α

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ

α α α α α α α α γι ι ο ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α ΠΑ

α α υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α δο ο ο

ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α σα αν πα α σαν την βι ο

τι ι ι χη η ην α α πο θω ω ω ω ω α

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΟ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ ΜΕΛ

μυ πq ιμ ι ι ι ι ι ι ι βι ου ρου ε Χε ου

ι ι ι ι στι ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΠΑ ΝΗ

ο ο χο ει ει ως χω ι στι υ υ μυ κε ι ι ι

ον ο ο ο ο ιο ι ι ζο ο ο ο ι ι ι ι νι

ΚΕ

ω ποι ο ο ο ο ζω χq ω τη αι αι αι χαι πq τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α α Τρι χq ω ω ω ω ω ω ω ω

α Τρι κε α α α α α α 6q α χq α

ΔΙ

ο γι ι α α α α α τον τρισ χq δι α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΩ

ο ο δο α α α α προσ πq μνον υ υ υ υ ον

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ ἡ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

ΣΙΓΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΜΕΛ

ΜΕΛ
α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
α α α α ιε ε Τρι α α α α α α α α α
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α α α γι ι
ΖΩ
ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ ΠΑ ΖΩ
μνον προσ α α α α α α α α δο υ μνον προσ α α
δο ον τες πα α α σαν τη η η ην βι ι
ΠΑ
ο τι ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με
ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν
ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ ἀ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

τε ον ο ο ο ο ο ο ο ο ζο ι ι ι

ε ε ες χαι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ζω ο ο πο ι ω ω ω

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α τρι

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

(ἁπλὸ διὰ παιδικὴ χορωδία)

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 160*

ΠΑ
Νε
Ο (=60)
ι τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου
βι ι ι ι ι ιμ μυ υ στι ι χω ως μυ
στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι τη χαι τη ζω ω
ο ποι ω Τρι α α α α α α α α
δι ι ι ι ι ι τον τρισ α γι ι ον υ υ υ
υ μνο ον προ οσ α α α α δο ο ον
τε ε ε ε ε ες πα σαν την βι ι ο
ο τι χην α πο θω με ε θα α α πο θω ω με ε
ΝΗ
ΚΕ↓
ΣΙΓΑ
ΚΕ

ἑτέρα θέσις

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Ἦχος λ π ϟ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 164*

5φωνος ἐναρμόνιος

O (=60)

ΠΑ ΣΙΓΑ

ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΣΙΓΑ ΝΗ ΠΑ ΠΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ου ου ου ου χου ου ου Χε ε ε ε ρου ου ου

ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

βι ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ως ει ει

ΝΗ ΠΑ

χο ο νι ι ζο ο ον τε ε ε ες χαι

Π–ΖΟ

αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ποι ω ω ω Τρι

ι α α α

ἑτέρα θέσις

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Γεωργίου Τσατσαρώνη III (†1999)

Ἦχος λ ἀ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 161*

ΠΑ
Νε
ΠΑ
(=60)
ι τα α α α α α α α Χε ε ε
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΝΗ

ιμ ι ι ι ι ιι ι ι ιι ι ι ι ρου ε Χε

ΝΗ ΠΑ

μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον

ΝΗ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι τη η η η

ΝΗ ΠΑ

η η η ζω χαι τη ζω ω ο ποι ω ω ω Τρι

ΚΕ ΓΑ ΚΕ

ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α α α α α α α ιε ε ε Τρι ι ι ι ι α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β'

Ἦχος λ ϋ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ
ι χω ω ω ως χ ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει χο νι ι
ι ι ζο ον τε ε ε ες π χαι αι αι αι αι αι αι τη
ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ
Τρι ι α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι ι α α α α α α α δι ι ι ι χ
τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον υ υ υ υ
μνο ο ον π προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο
ο σα α α α δο ον τε ε ε ες π πα α α α

ΠΑ
α σα αν πα α α σαν την βι ι ο τι ι χην α πο
ΚΕ
θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α
α α ια α α α α α αν
ΔΙ ΚΕ
ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε
ΠΑ
ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ
πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις ΚΕ α ο ρα α α α
α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα
α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ι ι ι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ ἡ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

τη ην βι ο ο τι ι χη η η η ιη η η η ην α
ΔΙ ΠΑ
πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α
α αν
ΚΕ
Ω ς τον βα σι λε ε ε α α των ο ο ο ο
ΠΑ
λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι
Τ αι αις α αγ γε ε λι χαις α ο ρα α α α
ΔΙ ΠΑ
τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε
ε ε σι ι ι ι ιν αλ λη λου ι α α
ΝΗ ΠΑ
α α α

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

ω ω ω ποι ο ο ωζ ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο
α α α α α ια α α α Τρι ι α α α ω ω ω ω ω ω
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α ια α α α α α α α α α ε ε ε
τρι α α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
γι ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α α α α σαν την βι
ο τι κη η η η ια η η η η η η η η η η η η η η η η

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
α α ξι ι ον χαι αι δι χαι αι αι ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ο ος Κυ ρι ο
ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ξη ης σου ω σαν να εν
τοις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη η
με νος ο ο ερ χο ο με νος εν ο ο νο μα α
τι ι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να εν
τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
μην
ΠΑ
μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Ἀνώνυμον	

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ̇ π ϙ̈ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϟ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

χον την α ει μα χα α ρι ι ι στο ο ον και
ΔΙ ΠΑ
πα να α μω μη η το ον και μη τε ε ε ρα του
ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η μων τη τι
μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ
ΚΕ
και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
ΠΑ
χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α α φιμ τη α δι α
φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ο ον
ΚΕ
τε χου ου ου ου ου σαν τη ο ον τω ως Θε ο
το ο ο χο ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ
ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

λ

ξι ον ε ε στι ιν ω ω ως α λη η

θω ως χ ϙ μα κα ρι ι ζει ειν σε ε ε τη ην Θε

ε ο ο το ο ο ο κο ον π ϙ την α ει μα α

κα α ρι ι ι στον και παν α α μω ω μη η η

ΚΕ

η τον χ ϙ και Μη τε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου

ΔΙ ΠΑ

ου ου ου ου ου η η η η η μω ω ων π ϙ την τι

ΚΕ

μι ω τε ε ε ε ε ε ρα α α αν των

Χε ρου ου ου βι ιμ π′ ϙ και εν δο ξο τε ε ε

ε ε ε ραν χ ϙ α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων

ΔΙ ΠΑ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ̃ ϊ̈ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

θω ως χq μα χα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε

την Θε ε ε ο το ο ο χο ον πq την α ει μα

α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω ω μη

η η η τον χq χαι μη τε ε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων πq ΚΕ την τι

μι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ πq χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν χq ΠΑ α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ πq ΜΕΛ την α δι α φθο ο ρως νq Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α ΠΑ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϊ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

ι στον και παν α μω ω μη η το ο ον ⲛ̀ και μη τε

ε ρα α του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η

μω ω ων ⲭ̀ την τι μι ω τε ε ε ρα α

αν των Χε ε ρου ου βι ιμ ⲛ̀ και αι ε εν δο ο

ξο ο τε ε ε ρα αν ⲛ̀ α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ιμ ⲭ̀ την

α δι α φθο ο ο ο ρως ⲭ̀ Θε ον Λο ο ο ο γο

ον τε χου ου ου ου σαν ⲭ̀ την ο ον τως Θε ε ο

ο ο το ο ο χο ον ⲭ̀ σε ε ε ε με ε γα α λυ

υ με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
ξι ον και δι ι και αι αι ον
ΝΗ
ΠΑ
γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι
ΚΕ
ος σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ΚΕ
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν
να α ο εν τοις υ ψι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η η ην
ΚΕ
ΠΑ
μη ηη η η ηη η η η η η η ην
ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

ΠΑ
μη τε ε ε ε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η
μω ω ω ων π ρ την τι ι μι ω τε ε ε
ΚΕ ΠΑ
ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ χ ρ και εν δο ξο τε
ΚΕ
ε ε ε ε ρα α αν η α συγ χρι ι ι ι ι
ΠΑ
τως χ ρ των Σε ε ε ρα α α φι ι ι ιμ π ρ την
ΚΕ
α α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως χ Θε ον
ΠΑ
Λο ο ο ο ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα
ΚΕ
α α αν π ρ την ο ον τω ως Θε ε ο το ο
ΠΑ
ο χον χ ρ σε ε ε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε
ε ε ε ε ε ε ε εν π′ q

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϡ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα
νος χαι η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν
ΔΙ ΠΑ
να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν
ΠΑ
τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ΔΙ
α μη η ην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

ζ' ιη ε ε σε ειν ει ζει ι ρι χα μα π' ιθ ω ως θω

π' ιθ χον ο ο ο ο ΠΑ το ο ο ο ο Θε ε ε την

π' ιθ και ΔΙ στο ον ΠΑ ι ι ι ρι α χα μα ει α α ΔΙ την

π' ιθ και αι μη τε ε ΔΙ ον η η η μη μω α α παν

+ ε ε ε Θε ου ου του ζ' ιη ραν ε ε ε ε ε ε

π' ιθ ΔΙ ω μι ι τι την ΠΑ ω ων μω η η η ου ου

π' ιθ και ΠΑ ι μ ι βι ου ου ου ρου Χε + ων ων τω ραν ε τε

+ α ραν ε ε ε ε ε ε τε ξο δο εν

ΠΑ ων ω ω ω ω τω + τως ι ι ι ι ι χρι συγ

π' ιθ ΔΙ α δι α α την ι μ φι ι α α ρα ε Σε

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΔΙ
Π α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε

ΔΙ ΠΑ

Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ε π q

ΠΑ

C οι Κυ ρι ι ι ε π q

ΜΕΛ

A μην π q

ΠΑ

K και τω πνευ μα τι ι σου π q

ΠΑ

χ A γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι

σχυ υ υς μου ου ου ζ' Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

ΔΙ ΠΑ

μου ου ου π' και κα τα φυ γη η η η μου και αι

ρυ υ και ρυ υ στης μου ου ου π q

ΠΑ

χ Π α τε ρα Υι ον π και Α γι ον Πνε ε ευ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Κ

αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Є

χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι χαι

ο ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της

δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ο εν τοις

υ ψι ι ι στοις

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

ι ι ι ρι α κα μα ει α την ζ η ον χο ο

ΠΑ ΔΙ

ε ε τε ι μη και δ η τον η η μη ω μω α παν και π q στον

ε ε ε

Κωνσταντίνου Ψάχου

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.329*

ἐναρμόνιος

Π
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
π q
Π
ΠΑ
ΖΟ
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ζ' ϩ
Π
ΖΟ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
π' q
Π
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π
ΠΑ
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε
π q
C
ΠΑ
οι οι Κυ ρι ε
π q
ϧ
ΜΕΛ
μην
π q
ϧ
ΖΟ
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου
ζ' ϩ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου
π' q
ΔΙ
και κα τα φυ γη η η
η η μου
ΠΑ
και αι ρυ υ υ υ υ υ υ στη ης μου
π q

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΖΟ ΠΑ
λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως
ΠΑ ΖΟ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι ι ι ι
χαι αι ον
ΠΑ ΖΟ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ ΠΑ
ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
ΖΟ
τη ης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ΔΙ ΠΑ
ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν ἀνώνυμον

Τὸ παρὸν ἐψάλλετο συχνάκις ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χρ. Ἐκκλησίας Ἰακώβου Ναυπλιώτου κατὰ τὰς πανηγύρεις.

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

ἐναρμόνιος

λ

ξι ον ε στι ι ιν ω ωως α α λη η η

θω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ει ειν σε ε τη ν

Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ον

τη ν α ει μα κα α α ρι ι στο ο ον και

παν α μω ω μη η η το ο ο ο ον και

μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α του Θε ε ου ου ου

ου ου ου ου η η η μω ω ων τη ν τι μι ω τε

ε ε ε ρα α αν των Χε ε ε ε ρου βι ιμ

και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα α αν α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ο ος χαι η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ
ψι στοις
α α α α α α α μην
α α α α α α α α α μη η η η ην
ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̇ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ρου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως των Σε

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ τη η ην α α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο ο

ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα α α α α αν

την ον τω ως Θε ε ο το ο ο ο ο ο

χο ον σε ε ε ε με γα λυ υ υ νο ο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϋ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

Α α μη ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα φυ

γη η μου και ρυ υ υ στη η ης μου

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ι αν αι νε σε ε ως
Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Α ξι ον και δι ι ι και αι αι ον
Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος και η γη
της δο ο ο ξη η ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

Κ
υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΩ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
Α
μην

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΠΑ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος και η γη
ΖΟ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΔΙ ΠΑ
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο
ΖΟ ΔΙ ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα αν να αα α α ο εν
ΖΟ
τοις υ ψι ι ι ι στοις
α α α μην
α α α α α α α α μην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ε ευ λο
ΠΑ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΑ
του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων
ζο
την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων
Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ χαι αι ε εν δο
ΔΙ
ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν α συγ χρι ι
ΠΑ
ι ι ι τω ω ω ω ως τω ων Σε ε ε
ε ε ε ρα α α φι ι ιμ την α δι α φθο
ο ο ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον λο ο
γο ο ον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σα α
ΔΙ
αν την ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο
ΠΑ
ο χο ο ο ο ον σε με γα α λυ υ υ υ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

Ἐναρμόνιος (τὸ Ἀτζέμ σὰν Ζω)

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε

ΝΗ ΓΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε

ΠΑ ΚΕ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

ΚΕ ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

C οι Κυ ρι ε

ΠΑ

Λ μην

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΚΕ ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη τη η ης δο ξης
ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ
σου η ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη
ΠΑ
με νος ο ερ χο ο ο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ΚΕ↓ ΠΑ ΚΕ ΠΑ
ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις
μην
μην
ΜΕΛ ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο
ΚΕ↓ ΠΑ
γου ου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν
ΔΙ ΠΑ ΚΕ
Κυ ρι ι ι ι ε και δε ε ο με θα α α α
ΠΑ
α α α σου ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
ΠΑ
ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη θως μα κα
ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο κο
ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΚΕ
ο ον την α ει μα κα ρι ι ι στον και παν α α
ΠΑ
μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ρα του
Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε
ΚΕ
ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο
ΠΑ
τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των
ΚΕ
Σε ε ε ρα α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο

Γεωργίου Τσατσαρώνη I

Κύριε ἐλέησον ἁπλᾶ

Ἦχος λ ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.213*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η σον
ΚΕ ΔΙ
Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
Κ υ ρι ε + ε λε η η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Κύριε ἐλέησον πανηγυρικά

Ἦχος λ/π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.215*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΚΕ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι
ΠΑ
ε

Λειτουργικά

Ἦχος λ ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.216*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ
Κ αι με τα του πνευ μα τος σου
ΚΕ
Є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον
ΠΑ
ξι ον και δι ι ι και ον [ε ε ε στιν]
ΚΕ↓ ΠΑ
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΚΕ ΠΑ
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΚΕ
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
ΠΑ
νο μα τι ι Κυ ρι ι ου ω σαν να ο εν τοις
Π-ΚΕ
υ ψι ι στοις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α μην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ/π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.218*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζέμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα

ΠΑ
ω μη η η τον χαι μη τε ε ε ε ε ρα του
ΠΑ
ου ου Θε ε ε ου ου η η η μων την τι ι μι
ω τε ε ε ε ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βιμ
ΚΕ ΠΑ
χαι εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι
ι τως τω ω ω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
ΚΕ
την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Θε ον Λο
ΠΑ
ο ο ο ο γον τε ε ε ε τε χου ου ου ου ου σαν
Π-ΚΕ ΠΑ ΔΙ
τη ην ον τως Θε ο ο το ο ο χον Σε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε με ε ε γα α λυ υ νο ο
Π-ΚΕ
ο με ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.228*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις σὲ Πα ἢ Κε

Π
ΚΕ
α ρα σχου Κυ ρι ε
Π
ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΠΑ
α α α ρα α σχου ου ου Κυ υ υ ρι ε
Π
ΔΙ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π
ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
C
ΔΙ ΠΑ
οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι
ι ι ε
Κ
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
λ
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς
ΚΕ
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου χαι
ΠΑ
κα τα φυ γη η η η μου ου ου χαι αι αι ρυ στη

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΚΕ
ευ λο ο γη με ε νος ο ο ερ χο με νος
ε εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν
ΠΑ ΚΕ
να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οι οις
ΚΕ
α α μη ην
ΠΑ
μη η η η ην α α α α μη ην
ΠΑ ΣΙΓΑ
ε υ μνου ου ου ου με εν σε ε ε ευ λο
γου ου ου ου Σε ε ε ε ε ευ λο ο ο γου ου ου
ου ου μεν σοι οι οι ευ χα ρι στου ου με ε ε
ΔΙ ΚΕ
εν Κυ υ ρι ι ι ι ι ε χαι δε ο με ε
ΔΙ
θα α α α σου ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η
ΠΑ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.231*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα

η η η ου ου ε ε Θε ου ου ρα ε ε

ε ε ΝΗ Χε ε των χ ρ ρ ε ε ε τε ω μι τι την π μων

ε τε ξο δο ΚΕ εν και ΔΙ ν ιμ ι ι ι ι ι ι βι ου ου ρ

ι ι ι ι συγ α ΔΙ ν α α α αν ρα ε ε ε ε

ι ω ω ω ω ω ων Σε ε ε ε ε των ΠΑ Δ π τω ι ι τως

ο ο φθο ΚΕ α δι α α ΠΑ π την α φιμ α α ρα Σε

ο ο ο γο ο ο Λο ον Θε ον ν Θε ον χ ρω ως ο

ον τε ε χου ου ου ου ου ου σαν ν την ο ον τω ως

με ΠΑ ΚΕ ε ε ε Σε ν ον ο ο ο ο χο ο ο ο ο το ο Θε

ε ε ε ε ΚΕ ΔΙ νο ο ο ο με ε ε ε ΔΙ ΚΕ γα λυ υ υ υ υ

Γεωργίου Τσατσαρώνη III

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.233*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζὲμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

ΠΑ ΚΕ↓
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ι ι ε
ΠΑ ΚΕ↓
C οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι
ι ι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η γη

ΠΑ

της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα

ΚΕ ΠΑ

τι Κυ ρι ι ου ω σαν να ο εν τοις υ

ΚΕ

ψι ι ι ι στοις

ΠΑ

a μη η η η η η η η η ην

ΠΑ ΚΕ↓

a μη η η η η η η η η η η η η η ην α

α α α μη ην

ΠΑ ΣΙΓΑ ΠΑ

C ε υ μνου ου ου ου με εν σε ε ευ λο

ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΚΕ

γου ου ευ λο γου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.237*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζέμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος ⸗ Πα

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η η η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΚΕ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως 1988*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΔΙ ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΠΑ ΔΙ
α γι ι ι ος A α γι ι ι ο ο ος A
ΣΙΓΑ ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
1931, σ.485#

ΜΕΛ ΚΕ
κα ρι ζει ειν σε τη ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
ΚΕ↓
την α α ει ει μα α κα ρι ι στο ον και παν α α μω
ΚΕ
μη η το ον και μη τε ρα α του Θε ε ου ου η
ΠΑ
η η μων την τι ι μι ι ω τε ε ε ραν τω ω ων Χε
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
ρου ου βι ιμ και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν α
ΚΕ
συγ κρι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
ΚΕ↓ ΚΕ ΜΕΛ
την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γον
ΚΕ ΠΑ
τε ε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε
ΜΕΛ ΚΕ
ο το ο ο ο ο κον σε ε ε με γα α α α
ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ϧ ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
ϧ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι ι ι ι στοις
ϧ μη η ην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον

τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο

ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιγ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ π ϟ Πα

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.96#

ΔΙ ΠΑ

α α α χ̣ α α α α α αλ λη η η η η η

η η η ιη η η η η η η η η η η η η ια α

ΚΕ

α α α α α α χ̣ α α α α α α α α α α

ΠΑ η̣

α α α α αλ λη η η η ιη η η η λου

ΚΕ

ου ου ου ου ι ι αλ λη η λου ου ου ου ι ι α

α α α α α ια χα α α α α α ια

ΔΙ

α α α α α χ̣ α α α α α αλ λη η η η

ΠΑ

η η η η η ια αλ λη η η η η η λου ου ου ου

η̣

ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α

ΝΗ

α α α ια α α α ια α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.484#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος λ̇ ϙ̈ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.499#

λη λου ι α α α α α α α α α α α
των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ων α ρα ου ου Αλ
χ
χ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α α εχ
ου ου ου χ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου των εχ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ο ο ο ου ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι το ο ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
π
π
ι ι ρι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Κυ ου το υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.517*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.466#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.546#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.302
Πανδέκτη 1851 σ.572#

no no no

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.469#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

α α α

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.112*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
Κυ
ο
ο
ον
Κυ
το
ον
Κυ
ι
αι
ναι

ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΓΑ

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε ε εχ των ου
ου ου ου ρα α α α α νω ω ω ω ω ων αλ
ΠΑ
λη λου ου ου ου ι α α α α α α α
ἑτέρα θέσις
ΝΗ
ΠΑ
3
τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.213#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.254#

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.360*

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.481#

ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ ϟ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.285#

ΜΕΛ

Αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι

ΠΑ

νει ει ει

ΖΟ
ΜΕΛ
ΠΑ
Ku
τον
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.179*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

(β΄)

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΠΑ

ΣΙΓΑ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

ΝΗ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.200/473*

ο ο το ζο ι βω ι χι ω ω ω βω ι ι ι ι ι ι
ι χι ι α α α α α α α α χα α α α πλα
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ρα βδον
ΠΑ
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
η η η

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

ου ου σου υ υ υ υ χρυ υ υ ον ο ο ο μη ο ο ο ο

ΖΟ

θυ ι ρι η η η η τη α α μι θυ ουν ου

ΠΑ

υ υ υ πυ ον ο ι ι ρι η η τη α α ι ι μι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο δι λην υ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον χαι α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο θρο

ΚΕ

ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ χα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΟ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ ΖΟ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
ΔΙ
τε ε εμ ρε ι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ ρι ρι ρε ε ρεμ ρι ρι
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΟ
ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι
ΠΑ ΖΟ
ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου
τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε
ΠΑ
ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ σε ε ε ε προ κα τηγ
ΔΙ ΠΑ
γει λα αν α α α α νω ω ω ω θε ε ε ε ε

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ̈

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*